ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

17. årg. 1

JAN. - FEB. 1975

Abonnement 1975 kr. 50,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Kasserer: Erik B. Johansen, Tranehaven 14, 2600 Glostrup, tlf. (01) 45 91 12.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Udvalgsmedlem: Henrik Jerry Henriksen, Lygtemagerstien 3, 1.th., 2300 København S., tlf. (01) 58 79 17.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 50,00 for året 1975) til regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkring 25. marts

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Erik Benny Johansen, Tranehaven 14, 2600 Glostrup, tlf. (01) 45 91 12.

SUFOI's EKSPEDITION: Allan Stenaae, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 96 13.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

SUFOIs Københavnsafdeling: Henrik Jerry Henriksen, Lygtemagerstien 3, 1. th., 2300 København S., tlf. (01) 58 79 17.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Aalborg.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Graastenvej 6, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.

Kjell Jonsson

Grund til optimisme!

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

Ved hvert årsskifte forfalder man nemt til betragtninger over, hvad det nye år mon bringer. Prøv at blade de gamle årgange igennem og læg mærke til, at de skiftende ledere i nr. 1 ofte har givet udtryk for optimisme, hvad angår forventninger til UFO-sagens offentliggørelse. Hvert år har forsåvidt vist sig *ikke* at svare til forventningerne, idet sagen rent officielt stadig har befundet sig på et lavt stade.

I år er der grund til optimisme! Jeg tror ikke, man skal gå for vidt i sin optimisme og tro, at UFO-sagen bliver opklaret i år, men „sagen rø'r på sig!" Den udvikling, som vi efter min mening kan forvente i 1975, er i virkeligheden et produkt af en udvikling som er startet i 1974.

1974 blev „Hynek-året". Ikke blot fordi SUFOI i 1974 udgav dr. J. Allen Hyneks bog „UFO – dokumenteret", en bog som har vakt berettiget opsigt, men især fordi dr. Hynek med sin bog har slået brecher i videnskabens og myndighedernes mur af fordomme mod UFO'erne. Andre videnskabsmænd, som f. eks. nu afdøde professor James McDonald har gjort et godt stykke arbejde for at oplyse om UFO'ernes realitet, men deres anstrengelser har kun givet små resultater. En helt anden og kraftigere virkning er opnået af dr. Hynek, ikke blot fordi han er anerkendt og respekteret som astronom, men især fordi han har været videnskabelig konsulent for Det Amerikanske Flyvevåbens UFO-kommissioner gennem 15 år.

1974 blev også året, hvor andre stod frem med usædvanlig frimodige udtalelser, ligesom radio, TV og filmselskaber (i udlandet, selvfølgelig!) har taget sagen op til debat.

BBC TV 1 lancerede en udsendelse i serien „James Burne Special", der dog kørte efter det gammelkendte mønster, hvor man lader observatører berette om deres oplevelser og dernæst lader et hold specialister fortælle om, hvorfor der ikke kan eksistere UFO'er.

Det samme nummer lavede Sveriges Program 3 i begyndelsen af november. I Danmark har SUFOI forsøgt at få Gyngemosen til at hjemtage en Dick Cavett-udsendelse om UFO'er (se nedenfor), men det havde ingen interesse! Næh, i Europa skal man til Frankrig for at høre om UFO'er.

Her har Radio-Inter igennem et stykke tid kørt en serie med UFO beretninger, interviews med ukendte og kendte observatører. Det har skabt stor interesse for sagen, en interesse, som dagspressen har fulgt op. Udsendelserne kulminerede med et interview med den franske forsvarsminister. (Se side 12–14).

I USA startede dr. Hynek i efteråret 1973 med et Dick Cavett-Show, hvor bl. a. Pascagoula-tilfældet og Coyne-tilfældet (se UFO-NYT nr. 1, 1974) blev taget frem. Siden er det gået slag i slag med radio-, TV- og avis-interviews. Som følge af denne omtale gik 3 af de store TV-selskaber i gang med at lave en UFO-udsendelse. CBS-udsendelsen, der bl. a. bringer interviews med Hynek, APRO og NICAP blev vist i en kyst til kyst udsendelse 15. december. Den næste film, som hedder „UFO's Past, Present and Future" kommer umiddelbart efter. Den er allerede udkommet i bogform (Ballantine 24189) af Robert Emenegger.

Al denne omtale vil givetvis vække debat over en bred front, og det kan kun få positive virkninger for vort arbejde i 1975 – hvis vi da ellers kan formå *Dansk* TV til at ofre tid på et så vigtigt emne som UFO'erne er?

ej.

Sker der aldrig noget?

Af Ole Henningsen

Igen et år er gået, og læserne står for en fornyelse af abonnementet på UFO-NYT. Nogle stykker vil der altid falde fra ved årsskiftet. Vi har så tit hørt folk sige, at de nu har læst bladet i to år, og at der intet nyt er kommet frem. At det altid er observationer af samme slags, der skrives om, både herhjemme og fra udlandet (hvilket jo dog også er en form for resultat!), og at UFO-sagen ikke virker tilstrækkeligt spændende eller tiltrækkende. Man gider altså ikke at læse mere om sagen.

Men hvad er det så, der til gengæld får en heldigvis stor skare mennesker til at holde interessen vedlige?

For mit eget vedkommende startede interessen for UFO'er for nu næsten 16 år siden. Jeg kom i forbindelse med en kaptajnløjtnant og en kriminalassistent, der bl. a. fortalte om en amerikaner, der havde mødt en mand fra Venus i en ørken i USA. Dette virkede i sig selv spændende men også en smule fantastisk, da jeg samtidig havde interesseret mig en del for astronomi, og netop havde erfaret gennem astronomien, at der under ingen omstændigheder kunne leve mennesker på Venus. Tiden gik, og der fremkom en mængde materialer bl. a. bøger om amerikaneren, som naturligvis hed George Adamski.

UFO-NYT's indhold var i disse år meget stærkt præget af det nære samarbejde, H. C. Petersen, SUFOI's daværende leder, havde med George Adamski. Der var flere ting, fortalt af Adamski i forvejen, som senere blev opdaget af videnskaben, og dette øgede i høj grad troværdigheden af Adamskis beretninger i almindelighed. Adskillige møder rejste man hjem fra fyldt med entusiasme og inspiration, men efterhånden, som man evt. skulle viderefortælle de ting, som man havde hørt om, opdagede man de mange huller i beretningerne, som man ukritisk havde overset i første omgang. Ens autoritetstro begyndte at vakle. Man ville selv til at gøre sine erfaringer i UFO-sagen, eftersom det viste sig, at man ikke altid kunne stole på de oplysninger, man fik forelagt.

I 60'erne skiltes H. C. Petersen og SUFOI. Mange har ment, at det udelukkende drejede sig om forskelligheder i opfattelsen af Adamskis oplevelser og filosofi samt personspørgsmål. Dette er efter min mening ikke tilfældet. På dette tidspunkt var der begyndt at gro en mere kritisk indstilling til UFO-sagen frem hos flere af de involverede personer. En indstilling, som ikke stemte overens med den mere autoritære ledelse, SUFOI havde haft i de første år. Man ville desuden efterhånden se mere håndfaste beviser eller undersøgelser.

Adskillelsen blev starten til det SUFOI, som vi kender i dag. Først havde vi dog Universal Link-sagen, som blev alle tiders pressesensation. SUFOI får stadigvæk ved passende (eller upassende?) lejligheder skudt i skoene, at vi i starten var med til at støtte UL, og at vi rigtigt gik i vandet med alt tøjet på med denne tåbelige historie. Man glemmer dog ofte, at der var mange forskellige problemstillinger blandet op i UL-affæren, heriblandt meget stærkt personlige problemer, som spillede en stor rolle i sagens udvikling.

I vore dage er det ikke mere særligt lattervækkende at beskæftige sig med UFO'er i Danmark. Vi mener, at dette i høj grad bl. a. hænger sammen med SUFOI's meget aktive information om UFO-sagen, som har givet anledning til mange seriøse debatter om emnet forskellige steder i de senere år.

For at vende tilbage til UFO-NYT, så er der folk, der mener, at bladet somme tider er kedeligt og uinteressant at læse. Hertil vil jeg dog tilføje, at det ikke ville være nogen stor kunst at udgive et blad med adskillige tusinde læsere, dersom man peppede UFO-beretningerne godt op og blandede UFO-sagen sammen med alt muligt andet, som f. eks. parapsykologi og astrologi, som kan være udmærket at beskæftige sig med. Blot mener vi, at UFO-NYT bør holde sig mest muligt til UFO-fænomenerne. Om disse så har forbindelse med parapsykologi, er der strengt taget ingen der ved noget om.

I UFO-NYT forsøger vi derfor at give så mange oplysninger om forskellige tildragelser som muligt til vore læsere. Bladet udgives ikke for at give en times underholdning til læserne, men for at holde læserne à jour med mange af de ting, som sker rundt omkring i verden af interesse. Naturligvis optræder der ting i bladets spalter, som senere viser sig at være ukorrekte, men så prøver vi i videst muligt omfang at korrigere disse. Dette opfattes ejendommeligt nok af nogle som noget negativt over for UFO-sagen, forstå det hvem der kan. I øvrigt viser det sig ofte, at det at blive kaldt negativ over for noget kun betyder, at vedkommende ikke er enig i ens synspunkt.

Nogle mener øjensynligt, at man ukritisk kan tillade sig at skrive i sine blade hvad man har lyst til. I UFO-NYT foretager vi en kraftig sortering af stof og emner, hvor vi især er kritiske over for de kilder, vi benytter. Men hvad er det så, der får f. eks. mig selv til at fortsætte med interessen for disse UFO'er? Om jeg selv har set nogen? Næh, desværre! Så det er altså ikke der svaret skal hentes.

Da jeg for mange år siden opdagede, at jeg ikke kunne stole 100 pct. på de oplysninger, som jeg fik fortalt af mennesker, der kendte „sandheden", og fik at vide, at man „ikke var moden til at få alle detaljer" o.s.v., begyndte jeg så småt selv at skaffe mig de ønskede oplysninger om forskellige sager. Jeg håbede at få venner og bekendte til at hjælpe mig at skrive breve på bl. a. engelsk til udenlandske myndigheder m. m. Ingen havde dog tid eller lyst til at være behjælpelig med noget sådant, så jeg sprang ud i det og skrev breve på mit nydelige skoleengelsk. Og miraklet skete: Der kom minsandten svar på henvendelserne. Så man havde altså forstået, hvad der blev skrevet.

Siden har dette udviklet sig, og jeg beskæftiger mig i dag med SUFOI's Efterforskningsafdeling. Dette lyder meget dyrt og fornemt, men det er det ikke, bør det her understreges. Det har vist sig at være mest praktisk at samle forskellige aktiviteter under een hat. SUFOI's midler rækker ikke til en egentlig forskning. Derimod er der mange ting, som kunne trænge til en yderligere efterforskning. Det viser sig jo desværre ofte, at noget som man troede var en god og skudsikker sag, falder fra hinanden, når man roder lidt op i den.

Man kan naturligvis ikke undersøge alle ting; derfor har man udvalgt visse emner, som man borer i på forskellig måde. Derudover bruges der en del tid på fremskaffelse af diverse baggrundsmaterialer. Efterhånden, som der kommer resultater frem vedr. de sager, vi beskæftiger os med, vil de naturligvis blive offentliggjort i UFO-NYT. Selv om det måske ikke direkte ses, har mange af de ting, der trykkes i UFO-NYT, ofte været en tur i efterforskningsafdelingen først. Det er også en del af arbejdet.

Men, hvad får mig så til at fortsætte? Det er hele tiden spændende at se, hvad der fremkommer af svar fra forskellige myndigheder. At se deres reaktioner på henvendelser. Spændende at se nye fotos og undersøgelsesresultater.

Endvidere har min kone og jeg flere gange benyttet vore ferierejser til udlandet til at undersøge ting, besøge spændende steder og skabe kontakt til mennesker med relation til UFO-sagen. Vi har f. eks. besøgt en fotograf i Taormina på Sicilien, som for mange år siden tog et UFO-foto. Det gav en del nye oplysninger om den sag. I Prag skabte vi kontakt til flere UFO-personligheder, hvis bekendtskab SUFOI har haft stor glæde af. I Rom benyttede vi lejligheden til at foretage nogle undersøgelser vedr. den guldmedalje, som Pave Johannes XXIII skulle have givet til George Adamski. Resultatet af disse og andre undersøgelser vil blive offentliggjort senere. I sommeren 1974 besøgte vi Decaniklosteret i Jugoslavien for ved selvsyn at undersøge de af Erich von Däniken og andre skribenter så berømmede malerier af „engle i rumskibe".

At være involveret i sådanne ting, holder min interesse vedlige for UFO-sagen. Og man behøver derfor ikke tro, at man ikke selv kan gøre noget. Vent ikke på at få en løsning på UFO-problematikken serveret på et fad. Lyt

ikke blot til „profeterne, der kender sandheden, men vær kritisk og gør selv noget aktivt inden for sagen.

Desuden tegner fremtiden meget spændende for os. I mange år var astronomen J. Allen Hynek videnskabelig konsulent for U. S. Air Force's Projekt Blue Book. Med sin skeptiske indstilling til mange af tingene var han derfor en af de af UFO-interesserede meget udskældte personer. For et par år siden skrev han sin meget berømte bog, „UFO – dokumenteret“, der redegjorde for hele spillet i kulisserne omkring Projekt Blue Book samt analyserede mangfoldige seriøse UFO-observationer. Fornylig har han sammen med adskillige andre interesserede videnskabsmænd dannet sit private „Center for UFO Studies“, der vil få sit virke i specielt USA. Herfra vil der sikkert udgå mange impulser til den øvrige videnskabelige verden, som det derfor vil blive nemmere at få i tale i de kommende år.

Den amerikanske UFO-organisation, APRO, har efterhånden samlet en stor stab af videnskabelige konsulenter fra snart sagt ethvert tænkeligt arbejdsområde. Konsulenter, som også er parat til at undersøge egnede UFO-observationer. APRO har desuden leveret meget baggrundsmateriale til adskillige af de store TV-produktioner, med UFO'erne som emne, der er og vil blive produceret af flere store amerikanske TV-selskaber til udsendelse i løbet af vinteren 1974/75.

Selv den franske forsvarsminister er lokket ud af busken vedr. UFO'erne, og fransk TV bringer en del udsendelser om sagen. En stor del af æren for denne udvikling specielt i Frankrig tilfalder Claude Poher, chef for C.N.E.S.' – Centre National d'Etudes Spatiales' – raketafdeling i Toulouse, som i 1974 offentliggjorde et fireårigt arbejde med 1.000 UFO-rapporter, hvilket vakte stor opmærksomhed i offentligheden og i visse videnskabelige kredse, hvilket igen gør vort arbejde nemmere.

Efter min opfattelse står vi altså over for en fantastisk spændende epoke i UFO-historien, så spændende som aldrig før. Derfor holder så mange interessen vedlige, selvom det måske ellers er trivielt at læse om et flakkende lys på himlen.

Ole Henningsen

Concorde-UFO'et

Af Ole Henningsen.

Om morgenen den 30. juni 1973 var CONCORDE 001 lettet fra lufthavnen i Las Palmas på Gran Canaria ud for Afrikas vestkyst. I cockpittet på dette fransk-engelske overlydsfly sad testpiloten André Turcat, og maskinens indre var spækket med instrumenter af forskellig art.

Concorde-flyet var ude i en helt speciel mission denne dag. Man skulle følge Månens skygge over Afrika, som ville opleve en af de helt store solformørkelser i vor tid. Flyet havde en lang række videnskabsmænd om bord med et omfattende observationsudstyr, fotoapparater, filmkameraer m. m. fra Los Alamos Scientific Laboratory, USA, Queen Mary College, England, Université de Meudon og Institut d'Astrophysique i Paris. Institut d'Astrophysique er en afdeling af CNRS – Centre National de la Recherche Scientifique, hvis generaldirektør er professor B. P. Gregory. På mere privat basis deltog Claude Poher, der er chef for CNES' – Centre National d'Etudes Spatiales' – raketafdeling i Toulouse. Præsidenten for CNES er professor Maurice Lévy, og den daglige ledelse af CNES i Paris forestås af generaldirektør Michel Bignier.

Det fransk-engelske overlydsfly CONCORDE Foto: AEROSPATIALE, Paris/JAPAN UFO NEWS, forår-sommer 1974.

Concorde-flyets indre var fyldt med videnskabeligt udstyr. Foto: AEROSPATIALE, Paris /JAPAN UFO NEWS, forår-sommer 1974.

Ved i flyet at følge Månens skygge, mens den rasede henover Afrikas fastland, fik videnskabsmændene lejlighed til at forlænge det tidsrum, i hvilket de kunne observere solformørkelsen, helt op til 74 minutter. En chance som ikke var deres misundelige kolleger fast stationeret på jorden under dem forundt.

Concordens flyverute gik fra Las Palmas ned til Chinguetta i Mauritanien. Derfra videre over Mali og Niger til lufthavnen i Chads hovedstad, Fort Lamy. Flyvehøjden var 17.000 meter og hastigheden omkring mach 2, ca. 2.300 km/t.

Solformørkelsen 30. juni 1973. Concorde-flyets rute gik fra Las Palmas på Gran Canaria til Fort Lamy i Chad.

En af de franske forskere om bord i CONCORDE 001 var Jean Begot fra Institut d'Astrophysique i Paris, hvis chef er Serge Koutchmy. Jean Begot's arbejde bestod i med et almindeligt kamera at fotografere gennem maskinens vinduer. Det man på denne simple måde ønskede at fastholde, var Månens skygge på jorden, set fra denne højde, samt horisonten oplyst af Solens kromosfære under formørkelsen. Jean Begot tog ialt 36 farvefotografier af fin kvalitet nogle minutter før, under og efter den totale formørkelse.

Efter fremkaldelsen af Begot's film begyndte man at spekulere i forskerkredse. For i øverste højre hjørne på baggrund af en ellers mørk himmel fik man øje på en lille, orange, klar plet, som ikke skulle være der. Petten var kun 0,3 mm i diameter på den originale film.

Det omtalte foto er taget kl. 12.15 T.U. med et Agfa Silette fotoapparat, ladet med Kodachrome II-film, d.v.s. farvefilm. Format: 24 x 36 mm. Bl. 8. Objektiv: Akromatisk 40 mm. Hastighed: 1/60 sek. Flyets position var: 17° øst, 15° syd. Ca. 400 km nordøst for Fort Lamy.

Forskerne undersøgte filmen på kryds og tværs, og der blevet lavet kæmpeforstørrelser af pletten i sort/hvid og farve for at finde en løsning på tilstedeværelsen af fænomenet.

Dette stod på i nogen tid, og den 30. januar 1974 henledte et nyhedstelegram fra As-

sociated Press afsendt fra Toulouse offentlighedens opmærksomhed på dette fænomen. (1). Og nu gik det stærkt. Billedet blev vist i fransk TV, ORTF, af George Favre, og pressemeddelelser fløj verden rundt med besked om, at franske forskere fra Concordeflyet havde filmet en flyvende tallerken på 200 meter i diameter og med en afstand fra flyet på ca. 20 km. Disse tal var man kommet frem til ved beregninger på de originale foto.

Forstørrelser på 500 gange viser en slags lysende sky. Flad i bunden og med hvælvet overside. Foroven findes et slags vedhæng, der næsten ved første øjekast leder tanken hen på en hånd, der holder et slags låg mellem fingrene. Farven er langs kanten i bunden grøn, som hurtigt skifter over gulligt til helt hvidt på størstedelen af overfladen. Foroven er der flere farvenuancer at se, idet farven ud mod kanten skifter fra hvid, over gul og orange, til rød, som tilsidst igen i kanten får et strøg af grønt. Vedhænget foroven er nærmest orange med svagt grønlige kanter. Som det ses af fotoet, er kanterne ikke skarpt afgrænsede men ujævne og en del steder helt udviskede.

Efter at tallerken-forklaringen i første omgang var gået verden rundt, begyndte andre udtalelser at fremkomme. Monsieur Pecker fra Institut d'Astrophysique udtalte bl. a.:

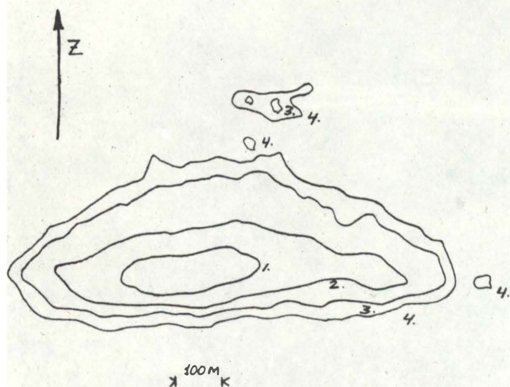
„Det man kan sige, er, at der findes et fænomen, og at dette fænomen uden tvivl er sjældent. Billederne kan desværre ikke ligge til grund for en tilbundsgående videnskabelig undersøgelse. Jeg afviser ikke nogen hypoteser, men jeg har heller intet grundlag, der tillader mig en konklusion.“ (2)

På dette originale aftryk af Jean Begots foto ses den fotograferede „sky“ i øverste højre hjørne som en lille prik. Det lysende område i øverste halvdel af billedet er horisonten, nederst i billedet er Concorde-flyets vinge samt jordoverfladen formørket af Solen. Foto: Institut d'Astrophysique du C.N.R.S. à Paris.

500 ganges forstørrelse af „skyen". Original-aftryk. Foto: Institut d'Astrophysique du C.N.R.S. à Paris.

Diagram over lysstyrken i „skyen". Forskellen i lysstyrke mellem de enkelte tal er som 2:3. Pilen angiver retningen til zenith.

Under rubrikken „Videnskab", hedder det i „Le Monde", den 3/4 februar 1974, bl. a., at analyser har vist, at der ikke er tale om en optisk effekt. Videre hedder det, at astrofysikere ikke var i tvivl om, at det ikke drejede sig om et UFO, men snarere om en satellit brændt op i atmosfæren eller et meteor. Under alle omstændigheder drejer det sig om et kuriosum, observeret een gang. Et fænomen som ikke gentager sig, og som ikke har nogen videnskabelig værdi.

Disse sidste bemærkninger er forhåbentlig en skrivelapsus fra journalistens side, idet det er det rene nonsens at postulere noget sådant.

Claude Poher, chef for CNES' raketafdeling i Toulouse, blev interviewet og sagde om UFO-sagen i al almindelighed bl. a.:

„Vi må nu for alvor regne med, at der forekommer flyvende tallerkener, ikke identificerede flyvende genstande, i store højder. Jeg udelukker ikke muligheden af, at det kan dreje sig om fartøjer fra andre planeter. At tro noget andet, ville være at bedrage sig selv.

Eftersom alle verdens videnskabsmænd tror på andre beboede verdener, ville det være nærmest latterligt at benægte muligheden af interplanetariske fartøjer. Jeg går så langt, at jeg til og med tror, at væsener fra fremmede verdener har foretaget landingsforsøg her på jorden, og udelukker heller ikke tanken om, at de bortfører mennesker i studieøjemed." (3)

FIB-Aktuelt forelagde originalaftryk af billederne for et ekspertpanel ved FOA – Forsvarets Forskningsanstalt i Stockholm – for at få nogle kommentarer. Panelet bestod af dr. Tage Eriksson, fil. dr. i meteorologi og chef for Afdeling 2's institution for teknisk service, docent Erik Witalis, plasmafysiker og første forskningsingeniør Carl Hugo Ågren, fotoekspert ved FOA. Panelet var dog ikke særligt imponeret af Concorde-billedet.

„Det duer ikke at bedømme kopier", sagde Carl Hugo Ågren. „Vi ønsker negativer. Fortæl alle UFO-venner det! Kopier beviser ingenting, de er så lette at forfalske. Dermed ikke sagt, at Concorde-billedet er falsk. Vi må vel gå ud fra, at det er ægte, eftersom der befandt sig mange videnskabsmænd om bord."

Videre mente Ågren, at genstanden var omgivet af varmeflimmer og kraftig turbulens. Han bemærkede tilsidst, at det var et fantasiæggende billede, men at man behøvede negativet for at kunne udtale sig mere sikkert.

Plasmafysikeren Erik Witalis anførte, at der muligvis kunne være tale om en plasmaansamling, og gjorde opmærksom på, at der i forbindelse med solformørkelsen muligvis kunne være udført eksperimenter med plasmaskyer eller bariumgas udsendt fra forskningsraketter. En anden mulighed kunne være en meteorit, d.v.s. den ioniserede plasmasky dannet ved meteorets indtrængen i atmosfæren. Men billedet er vanskeligt at tolke, og det er svært at drage nogen endelige konklusioner.

Dr. Tage Eriksson udelukker ikke muligheden for, at der findes flyvende tallerkener, men mener ikke, at vi har noget bevis for, at de virkelig eksisterer. Han tror ikke, at Concorde-billedet er forfalsket, men mener heller ikke, at der er noget bevis for, at det forestiller en tallerken. Der må mere til for at fastslå, at vor ubetydelige verden modtager besøg fra verdensrummet. (3)

SUFOI forelagde en aviskopi af billedet for Dr. Donald H. Menzel, Smithsonian Astro-

Claude POHER

Herover: *Dr. Donald H. Menzel, Smithsonian Astrophysical Observatory, USA.*

Tv.: *Claude Poher, chef for CNES' raketafdeling i Toulouse.*

physical Observatory, USA. Dr. Menzel er en af verdens mest fremtrædende eksperter vedr. solformørkelser, og han deltog selv i en videnskabelig ekspedition til Mauritanien for at observere denne formørkelse. Ingen fra hans observationshold har imidlertid bemærket noget usædvanligt. Dr. Menzel gør opmærksom på, at det naturligvis ikke er muligt at komme med en konkret konklusion på billedets natur. Imidlertid vil han nærmest bedømme fænomenet som værende en fejl i filmen, ihvertfald ikke hverken en komet, vejrballon, nova eller UFO. (4)

I den forbindelse er det interessant at erindre om, at Den internationale astronomiske Unions telegrambureau meddelte, at to belgiske astronomer havde opdaget et objekt af lystyrke ÷ 2 under solformørkelsen. Astronomerne F. Dossin og A. Heck var stationeret i Kenya og anvendte to kameraer. De tog bl. a. 20 fotos, der viste et objekt ca. 18° syd for Solen og ekliptika, og 4° fra den galaktiske ækvator. (5)

Den 4. februar 1974 udsendtes kl. 15.30 et telefonisk communiqué til L'Agence France Presse, fra chefen for Institut d'Astrophysique i Paris, Serge Koutchmy. Heri erklæredes det, at det fra Concorde-flyet den 30. juni 1973 fotograferede fænomen efter alt at dømme var forårsaget af et meteor fra Beta-Taurides-sværmen. (6)

Det var den løsning på problemet, videnskabsmændene var kommet frem til, og som man åbenbart nu syntes var passende at få præsenteret for offentligheden, efter at UFO-versionen havde vakt så stor opmærksomhed verden over.

Det er lykkedes SUFOI at fremskaffe en 8 sider lang intern rapport udarbejdet af astrofysikeren Serge Koutchmy om undersøgelserne. Rapporten er dateret den 8. april 1974 og indeholder alle observationsdetaljer og data. Heri underbygger Koutchmy konklusionen om, at det i virkeligheden har drejet sig om et meteor. (7)

I et afsnit af rapporten hedder det bl. a., „at „skyens" fysiske og geometriske karakteristika viser, at den mest sandsynlige hypotese til forklaring af denne observation involverer meteorforekomster af typen „eksplosionsmeteorer" i den højere atmosfære. Identifikationen bygger bl. a. på følgende faktorer:

a) „skyens" størrelse og afstand, fastslået på grund af de geometriske, fotografiske og optiske målinger; formen på „skyens" vedhæng.
b) farver svarende til lyset fra sodium.
c) synlighedsmaksimum for Beta-Taurides meteorsværmen under solformørkelsen."

Rapporten omtaler videre, at de nævnte meteorer vil gå til grunde i en højde over jorden på ca. 50–90 km. Et sådant fænomens størrelse angives til ca. 300 meter, synlig i kun ca. 1/10 sek. Man mener, at det fotograferede fænomen har fået dette udseende, fordi det er fotograferet i tusmørke, forårsaget af solformørkelsen, samt at man mangler atmosfærens sædvanlige udviskning af detaljerne i den højde, billedet er taget fra.

Beta-Taurides meteorsværmen er rester af den kendte komet Encke, der hører til de periodiske kometer. Jorden passerede gennem denne kometbane den 30. juni 1973 kl. 11.10 T.U., på hvilket tidspunkt der altså ville være et synlighedsmaksimum for Beta-Taurides meteorer.

Denne af Institut d'Astrophysique udarbejdede interne rapport fastslår altså entydigt, at det fotograferede fænomen efter forskernes opfattelse må være forårsaget af et meteor.

En sådan erklæring vil normalt af mange UFO-entusiaster blive opfattet som en form for bortforklaring, som vi ofte før har set det fra forskellige myndigheders side. I dette tilfælde mener vi dog, at vi har en nogenlunde garanti for, at denne forklaring er den videnskabeligt mest korrekte, indtil andre oplysninger eventuelt måtte fremkomme. Vi har så at sige næsten haft „en af vore egne" inden for murene.

Om bord i Concorde-flyet var nemlig, som tidligere nævnt, Claude Poher, chef for CNES' raketafdeling i Toulouse. Poher afsluttede fornylig et fire-årigt studie af UFO-observationer. Han havde bl. a. databehandlet 1.000 UFO-rapporter, hvoraf 200 fra Frankrig. Resultatet af denne undersøgelse er

tidligere summarisk offentliggjort i UFO-Nyt. (8) Claude Poher har hele tiden meget nøje fulgt alle undersøgelserne af Concorde-fotoet, og han er enig i, at der ikke er tale om et UFO. I en kommentar til billedet skrev han fornylig til SUFOI bl. a.: (9)

„Der er intet interessant bag Concorde-fotoet. Jeg var desværre ikke selv til stede, da pressen blæste hele denne historie op. Lad endelig være med at spilde Deres tid på den sag, som kun er af værdi for journalister.“

Vi er glade for i UFO-Nyt at kunne præsentere vore læsere for så mange detaljer omkring denne sag. Det har taget sin tid at komme igennem de rigtige kanaler frem til de implicerede forskere, ligesom vi også fik den store franske poststrejke at smage undervejs. Havde vi trykt beretningen med det samme, som den fremstod i aviserne, ville vi nok have bragt læserne en frisk og spændende historie, men den ville til gengæld have været opspind. Endnu engang har det vist sig, at det betaler sig at undersøge og kontrollere oplysningerne i denne spegede UFO-sag.

Kildehenvisninger:

1. *Le Figaro, 1. februar 1974*
   Fædrelandsvennen, 1. februar 1974
   Aftenposten, 1. februar 1974
   Verdens Gang, 2. februar 1974
   Aarhuus Stiftstidende, 3. februar 1974
   The Canary Islands Sun, 16. februar 1974
   Buenos Aires Herald, 31. januar 1974
   Le Monde, 3.-4. februar 1974
   The APRO Bulletin, Vol. 22, No. 5
   Phénoménes Spatiaux
   UFO-News, vol. 6, no. 1 m. fl.
2. *Le Figaro, 1. februar 1974*
3. *NÅ, nr. 16, 20. april 1974*
4. *Brev fra Dr. Donald H. Menzel af 18. oktober 1974*
5. *New Scientist, 9. august 1973, citeret i UFO-Nyt nr. 4/1974, side 143*
6. *Pressemeddelelse udsendt fra Institut d'Astrophysique den 4. februar 1974 kl. 15.30*
7. *Observation stratospherique d'un événement meteorique. Rapport Interne du 8-4-74. S. Koutchmy. Institut dAstrophysique, Paris.*
8. *UFO-Nyt, nr. 4/1974, side 120, citat fra New Scientist, 28. marts 1974*
   VOR VIDEN, sept.-okt. 1973, hæfte 483, side 433
   Le Monde, 27.-28. januar 1974
9. *Brev fra Claude Poher af 10. december 1974.*

DERES INDSATS

for UFO-sagen kan være at skaffe nye abonnenter til UFO-NYT.

TAK!

FLYTTER DE?

– så send SUFOI's ekspedition et par ord! En del medlemmer, som (helt korrekt) har meldt flytning til postvæsenet, har klaget over, at UFO-NYT ikke er „flyttet med“. Derfor – for en sikkerheds skyld: skriv også direkte til ekspeditionen, **hvornår, hvorfra** og **hvortil** De flytter. Tak! Red.

– Hvis jeg var Dem, lille frøken, så ville jeg holde fingrene væk . . .

Frankrigs forsvarsminister udtaler sig om UFO'er

Ikke alle steder er de officielle myndigheder lige uvillige til at udtale sig om UFO'er, og nedenstående interview med Frankrigs forsvarsminister (indtil 28.5.1974) Robert Galley tyder på, at Frankrig er ved at være et af de mest avancerede lande mht. officiel stillingtagen til UFO'erne.

Interviewet er en oversættelse fra en båndoptagelse, der stammer fra et interview, som ministeren gav Jean-Claude Bourret. Sidstnævnte er en af topreporterne fra den franske radiostation France-Inter, som mellem den 28. januar og 22. marts 1974 udsendte ikke mindre end *39 programmer*, der udelukkende behandlede UFO'er. Mange af udsendelserne bestod af interviews med kendte personligheder, hvor disse udtalte sig om deres indstilling til UFO'erne. Bl. a. kan nævnes deltagere som Dr. Claude Poher, professor Rèmy Chauvin og Dr. Jacques Valle samt Dr. Pierre Guèrin. Allen Hynek og David Saunders var også blevet interviewet til radioserien, men p. g. a. indbrud og tyveri af bl. a. de to sidstes båndoptagelser kunne disse interviews ikke udsendes.

Interviewet med forsvarsministeren forårsagede store overskrifter i dagspressen dagen derpå, bl. a. i aviser som France-Soir, Le Parisien Libéré, L'Aurore og Le Figaro.

Jean-Claude Bourret: Hr. minister, De har givet France-Inter dette interview, som helt afgjort vil vække opsigt, da det så vidt jeg ved er første gang en fransk forsvarsminister har indvilget i at diskutere UFO'er. Vil De være så elskværdig at fortælle os, om De er i besiddelse af oplysninger, der vil sætte Dem i stand til at svare på lytterspørgsmål nu – oplysninger, der ellers er ukendte for os?

Forsvarsministeren: Jeg ved ikke om jeg er i stand til det, da jeg kun har beskæftiget mig med sagen i relativ kort tid, skønt den altid har interesseret mig. Jeg er heller ikke helt orienteret om alt, hvad De har bragt i de tidligere udsendelser, men jeg ved til gengæld at visse personer i Forsvarsministeriet følger udsendelserne nøje. Min egen overbevisning er, at det er nødvendigt at være helt åben over for dette fænomen, uden forudfattede meninger. Mennesket har opnået en vis del af sit fremskridt ved at forsøge på at forklare det uforklarlige. Men, hvad angår disse luftfænomener, disse visuelle fænomener (jeg vil ikke sige mere end det) som vi har samlet sammen under betegnelsen UFO'er, så er det uomtvisteligt, at der findes ting som vi ikke forstår og som den dag i dag er temmelig uforklarede. Jeg vil endda gå så langt som til at sige, at det er et uigendriveligt faktum, at der i dag er ting, som er uforklarlige eller meget dårligt forklaret.

I 1954 oprettedes en afdeling inden for Forsvarsministeriet der havde til formål at indsamle og studere øjenvidne-rapporter om disse flyvende objekters tilsynekomst. Jeg har læst et vist antal af disse øjenvidnerapporter, omkring 50, som strækker sig frem til 1970. En af de tidligste af dem er løjtnant Jean Demery's personlige observation. Dette skete den 20. november 1953 mens han var stationeret på Luftbase 107 ved Villa-coublay. Desuden er der rapporter fra politiet, fra piloter, fra kommandohavende personel på forskellige luftbaser – rapporter med ikke så få detailler, som synes at harmonere indbyrdes på en no-

get foruroligende måde – alle fra tidsrummet år 1954. (Dette år havde Frankrig en enorm observationsbølge. red.).

Jeg synes derfor, at den eneste indstilling man bør og kan have til disse fænomener er en åben og fordomsfri – dvs. at vor indstilling ikke på forhånd og naturgiven må være en afvisning. Vore forfædre i de tidligere århundreder benægtede eksistensen af ting som i dag synes helt banale for os, f. eks. piezo-elektricitet, statisk elektricitet for ikke at nævne en mængde ting fra biologiens verden. Faktisk består hele videnskabens udvikling af den kendsgerning, at man på et vist tidspunkt opdager, at for 50 år siden kendte vi intet til, forstod intet af, tilstedeværelsen eller eksistensen af et eller andet fænomen –.

J.-C. B.: Hr. minister, har der været tilfælde, hvor Mirage-jagere har forfulgt UFO'er over fransk område?

Forsvarsministeren: På baggrund af det antal rapporter jeg har læst igennem, mener jeg ikke at dette har fundet sted over Frankrig. Men vi har haft et vist antal radarobservationer. Specielt havde vi en radarobservation i Aquitaine i 1950'erne. I 10 minutter modtog vi et radar-ekko der på det tidspunkt var uforklarligt og er forblevet det op til i dag. På den anden side har der været radar-ekko'er, som man på det pågældende tidspunkt anså for mystiske, men som senere er blevet forklaret som det vi kalder interferens. Men alligevel, når alt kommer til alt, så er der alligevel en lille rest af radarobservationer, som forbliver totalt uforklarede. Og lignende fænomener rapporteres fra andre lande – de er velkendte. De har haft fænomenerne i USA, og der er observationen fornylig i Turin.

Men for at give et præcist svar på Deres spørgsmål, så er antallet af rapporter fra piloter fra det franske flyvevåben ret begrænset sammenlignet med den situation vi møder i andre lande. Og så er der endda nogle der er klassificerede.

J.-C. B.: Er ministeren i kontakt med andre militære instanser i udlandet vedrørende denne sag?

Forsvarsministeren: Nej. Siden 1970 har vi sendt hele vor samling af rapporter til Groupement d'Études des Phénomènes Aériens*) (Muligvis fejl i eng. tekst – skal være CNES? red.), og hver gang et el. andet ekstraordinært dukker op gør vi noget tilsvarende. Det drejer sig om pilotobservationer eller undersøgelser foretaget af politiet. Siden 1970 har luftvåbnet indtaget den holdning, at UFO'erne ikke repræsenterer nogen fare – så jobbet med at undersøge disse fænomener videnskabeligt falder derfor ikke inden for forsvarets område! Vi betragter dette som et job for det franske rumforskningscenter, hvor mennesker som f. eks. mr. Poher udfører et for os at se yderst interessant arbejde. Derfor har vi i dag ikke nogen direkte kontakt med disse ting. Men jeg gentager – hver gang noget mærkeligt dukker op, sender vi rapporten om det til rumforskningscentret, hvis arbejde har betydning for hele landet.

J.-C. B.: Men, hr. minister, uidentificerede fænomener på himlen over Frankrig må dog trods alt være en sag for de nationale forsvarsmyndigheder?

Forsvarsministeren: Åh ja, det angår skam det nationale forsvar, og netop derfor studerer vi dette problem i et forsøg på at se, om vi kan finde nogle sammenhænge. Rent personligt er jeg f. eks. meget interesseret i det fænomen, som mr. Poher har beskrevet, nemlig forbindelsen mellem variationer af det magnetiske felt og overflyvninger af disse uidentificerede objekter. Alle disse ting frembyder en mængde temmelig foruroligende fænomener, som naturligvis i nærmeste fremtid måske vil kunne forklares tilfredsstillende som værende uden forbindelse med overflyvning af et specielt objekt eller lignende, men derimod skyldes et magnetisk fænomen! Men som sagerne står i dag er vi tvunget til at indrømme, at her er der noget, der ligger uden for vor fatteevne.

Der har også været denne yderst slående stigning i antallet af visuelle observationer af

---

*) G.E.P.A. er den store *private* UFO-organisation, der udgiver tidsskriftet Phénomènes Spatiaux. Vi kan kun anbefale det danske forsvar at følge de franske kollegers eksempel og sende os rapporter. red.

lysende fænomener, nogle gange kugleformede, nogle gange ægformede, der bevæger sig med usædvanlig store hastigheder. Alt dette er fænomener, der kræver en vis grad af opmærksomhed. Men, og det må jeg gentage, i luftvåbnet har vi ikke den opfattelse, at disse ting synes at vedrøre vort nationale luftforsvar.

J.-C. B.: Hvis De blev bedt om at gøre de militære observationer tilgængelige for videnskabsmænd, hvad ville så være Deres svar?

Forsvarsministeren: Hvis anomalier blev registreret på forsvarets radar ville der ikke være nogen grund til at vi ikke skulle videresende sådanne observationer til vore videnskabsmænd. Det er faktisk nøjagtig det vi for øjeblikket gør. Jeg modtager alle de rapporter, som kommer ind fra luftvåbnet og politiet, og vi sender dem direkte videre til de videnskabsmænd, der beskæftiger sig med denne sag.

J.-C. B.: Hr. minister, De har nævnt politiet. Nu har vore lyttere på France-Inter adskillige gange i løbet af denne udsendelsesrække hørt de konklusioner man var nået frem til ved undersøgelserne, udført af Deres politi – og det er ret bemærkelsesværdige konklusioner: Når et vidne erklærer at have set en tallerken lande og set små UFO-nauter nær tallerkenen, så når politiet meget ofte frem til den konklusion, at vidnet taler sandt. Hvad mener De selv om dette?

Forsvarsministeren: Vel, jeg ville nok være en hel del mere forsigtig. Men jeg vil dog alligevel sige, at kunne Deres lyttere med egne øjne se den hoben rapporter der kommer ind fra det flyvende politi, fra patruljepolitiet og fra det politi, der tager sig af undersøgelser, og som alle sender rapporterne til os, der videresender dem til rumforskningscentret, så ville de indse, at det alt i alt er ret foruroligende.

Mit indtryk af politiet er, at det er seriøse mennesker. Når de affatter en rapport, gør de det ikke på slump. Hvis der kun var én eller to af sådanne rapporter, så kunne man tænke sig, at den gode betjent var blevet taget i skægget. Men jeg kan fortælle Dem, at rapportantallet fra politiet er meget stort og meget varieret. Det hele er naturligvis temmelig fragmentarisk endnu, men jeg understreger, at i dette UFO-spørgsmål er det af stor betydning at bibeholde et yderst åbent sind. På den ene side kan man ikke drage øjenvidnernes gode tro i tvivl, de er oprigtige og alvorlige, – og på samme tid er det i dag endnu alt for tidligt til at nogen konklusion overhovedet kan drages ud fra det hele.

Kilde: Flying Saucer Review vol. 20 nr. 2 1974 /Overs.: Fl. Ahrenkiel.

Om liv i rummet...

Findes der noget liv derude i det store ukendte? Stilles spørgsmålet til en UFO-interesseret, er der næppe nogen tvivl om svaret, idet de fleste med denne interesse vel kan blive enige om, at noget eller nogen må have konstueret disse ukendte fartøjer, som vidner gang på gang rapporterer om er set i vor atmosfære. At objekterne skulle kunne stamme fra vor egen civilisation – hvadenten skylden skydes på bortgemte, nazistiske videnskabsmænd i Sydamerika eller på en af nutidens supermagter – tror næppe ret mange på i dag. Teorier herom verserede dog heftigt i halvtredserne og tredserne, men disse genstandes fabelagtige egenskaber sammenlignet med det vi i 1974 kan præstere, for slet ikke at tale om vore evner i den retning for 15 år siden, må dog efterhånden have manet sådanne teorier i jorden.

Jeg tror ikke, at jeg vover mig for langt ud ved at påstå, at så godt som alle UFO-loger anser den eller det der står bag de flyvende tallerkener som værende noget udefra kommende. Denne påstand er såmænd også ret så

altfavnende og kan, afhængig af den enkeltes gemyt, både omfatte noget der kommer ude fra rummet, fra en anden dimension, fra et andet tids-rum og måske sågar fra en parapsykologisk sfære. I det følgende vil jeg dog ved „det", der forårsager de flyvende genstande, forstå intelligente væsener, som har til huse et eller andet sted i verdensrummet – altså er repræsentanter for „liv i rummet".

Når der tidligere taltes om mulighederne for liv i rummet var der som regel underforstået „simpelt liv" – meget enkle livsformer som f. eks. bakterier, lavere plantelivsformer som lav eller lignende udtryk for liv. Der er unægtelig et stort spring fra en sådan opfattelse af liv i rummet frem til UFO-logers meninger om samme emne, nemlig liv som værende andre intelligensvæsener, på samme eller et højere udviklingstrin end vi er.

Den sidste halve snes år har imidlertid tildels ændret den ovennævnte forskel. Der er i dette tidsrum sket et kolossalt opsving i den forskningsgren, der beskæftiger sig med livsmuligheder i rummet – den såkaldte exobiologi, et ord der blot betyder læren om livsprocesser uden for vor egen lille planet. Talen om andre mulige civilisationer i verdensrummet er blevet videnskab.

Så langt så godt! Der hersker imidlertid langt fra enighed blandt exobiologer om mulighederne og sandsynligheden for, at der et eller andet sted derude skulle findes intelligensvæsener, og diskussionen bliver ikke mindre heftig, når mulighederne for en evt. kontakt mellem denne hypotetiske civilisation og jordens civilisation er emnet.

På den ene side står de optimistiske exobiologer, der søger efter signaler fra „de andre", – på den anden side står de pessimistiske exobiologer der mener, at det er spild af tid at lytte, sandsynligheden for en anden højt udviklet civilisation er alt for ringe. Og endelig midt i det hele er der en gruppe, der nok mener at der er rimelige chancer for tilstedeværelse af andre højt udviklede samfund, men at disse samfund til gengæld er revnende ligeglade med os og slet ikke er interesserede i at opnå nogen kontakt med os.

Men lad os dernæst kort se på, hvad der ifølge gældende ret, lov og viden må være opfyldt, for at liv skal have bare nogenlunde chance for at kunne opstå og udvikle sig et andet sted i rummet. Er der noget der taler for, at disse betingelser kunne være opfyldt et andet sted?

Fra et astronomisk synspunkt:

En af de første betingelser der må være opfyldt, for at liv efter jordisk målestok skal kunne opstå, er at der findes planeter af en størrelse og med temperaturforhold som Jordens, eller i det mindste ikke meget afvigende herfra. Er planeten for stor og tung vil de større tyngdekræfter gøre det svært for komplicerede organismer og er planeten for lille, vil der opstå problemer med fastholdelse af en atmosfære, grundet en tilsvarende svagere tyngdekraft. Hermed være dog ikke sagt, at man ikke kan forestille sig planeter, der er små og meget tunge (med for stærk en tyngdekraft) og større, mere „løse" planeter (med for svag en tyngdekraft). Endelig skal der på planeten findes tilstrækkeligt med forskellige kulstofforbindelser til opbyggelse af en evt. organisme. (Det skal til dette sidste dog tilføjes, at man herved helt har set bort fra den mulighed, at en organisme kunne være opbygget med et andet grundstof end lige kulstof som basis – hvorfor ikke f. eks. med silicium eller med svovl som udgangsmateriale under andre fysiske betingelser??)

Planeten skal dernæst kredse om en bestemt type stjerne. Stjernen skal i et tilstrækkeligt langt tidsrum have været i en stabil fase. Er den for stor, aktiv eller varm udsender den for megen energi, så evt. omkredsende planeter bliver golde og afsvedne. Er stjernen for lille og svag er energiudsendelsen for ringe til at give livsbetingelser på systemets planeter. Den gennemgående betingelse en planet skal opfylde for at kunne rumme liv er – hverken for lidt eller for meget af det ene eller det andet, den gyldne middelvej!

Astronomen Su-Shu Huang har beregnet sig frem til, at kun omkring 5 pct. af alle stjerner kan opfylde de betingelser, man må kræve opfyldt af en stjerne, hvis den skal kunne give

livsmuligheder på én af dens evt. omkredsende planeter. Hvis stjernen kan opfylde disse betingelser er der chancer – men også kun chancer – for at liv udvikler sig i det pågældende solsystem. Det afgørende spørgsmål er derfor, om sådanne systemer findes.

Spørgsmålet er vanskeligt at besvare, idet det er umuligt direkte at observere en planet, der kredser om den udvalgte stjerne. Påvisningen af en sådan planet kan kun ske indirekte. En planet i omløb om en stjerne vil indvirke på stjernens bevægelse i forhold til den øvrige stjernebaggrund og i forhold til os. De sædvanlige stjernebevægelser er pæne, rette linier, men af og til kan man finde stjerner, hvis baner er knap så regelmæssige – de slingrer lidt under deres bevægelse. Dette skyldes, at stjernen omkredses af et ikke-syn-

Denne Trifid (tredelte) tåge findes i stjernebilledet Sagittarius, der – selv om det ikke ligger „lige om hjørnet“ – alligevel hører med til vor galakse, mælkevejen. Man regner med, at der alene i vor galakse findes mere end 100 milliarder stjerner ligesom vor sol. Tågen her består af en hvirvlende masse af brintatomer, der gløder på grund af den voldsomme varme i centrum.

---

ligt legeme, der via sin tyngdekraft „hiver“ i stjernen og derved rokker denne lidt i dens bane. En række astronomer har ad denne vej søgt at finde omkredsende, usynlige legemer der er så små, at de kan betragtes som planeter. En påvisning af denne slingren er imidlertid yderst vanskeligt og kræver anvendelse af meget forfinet måleudstyr.

Noget afgørende bevis på tilstedeværelsen af sådanne planeter er endnu ikke fremkommet, så spørgsmålet om disse planeters eksistens står endnu åbent. De er der uden tvivl, spørgsmålet er blot hvor – ved hvilke stjerner.

Som tidligere nævnt er også tilstedeværelse af kulstofforbindelser på den hypotetiske planet ret væsentlig, i det mindste hvis liv af jordisk type skal kunne opstå. Kulstofforbindelserne er simpelthen alpha og omega ved opbyggelsen af det liv vi kender, fra den simpleste virus til det komplicerede menneske.

Fra et kemisk synspunkt:

Det store, tomme rum mellem stjernerne er i realiteten slet ikke så tomt endda. Mellem stjernerne findes uhyre store skyer af støv og forskellige luftarter. Astronomerne har længe undersøgt disse skyers sammensætning ved hjælp af skyernes udstråling eller opsugning af elektromagnetiske bølger, bølger med bølgelængder fordelt over et stort område og heriblandt f. eks. synligt lys. Ved at kortlægge hvilke bølgelængder der udsendes og hvilke der absorberes, kan man få et indtryk af de kemiske forbindelser, molekyler og atomer, der er til stede i skyen.

De sidste års undersøgelser har afsløret, at der i disse skyer faktisk findes ret sammensatte, organiske molekyler, dvs. kulstofforbindelser, og blandt disse findes en del, som spiller en væsentlig rolle i forbindelse med liv. Blandt de påviste molekyler er bl. a. radikaler som CH, CN, og OH og molekylerne NH_3 (ammoniak), H_2O (vand), CH_3OH (methanol el. træsprit), CHOOH (myresyre) og NH_2CHO (formamid, der er afledt af formalin).

Disse molekyler er opbygget under meget ugunstige forhold kemisk set, nemlig lavt tryk og lav temperatur, og dannelsen må derfor være sket meget langsomt. Når disse organiske molekyler alligevel findes i skyerne, tyder det på, at forbindelserne dannes relativt villigt. Det er således måske ikke nogen tilfældighed, at jordisk liv hovedsageligt er opbygget af kulstofforbindelser.

Resultaterne tyder altså på, at de kemiske betingelser for liv er tilstede overalt i vor galakse, Mælkevejen. At stoffet i disse tågeskyer har betydning for dannelsen af liv på planeter skyldes, at man inden for astronomien har en bestemt teori, én blandt flere, om planeternes dannelse.

Stjernerne dannes ved, at disse enorme støv- og gasskyer kondenserer, trækker sig sammen, og bliver varmere. Under denne sammentrækningsproces dannes planeterne af de yderste områder af den krympende tågemasse. Nogle af vort solsystems ydre planeter menes netop at bestå af resterne fra denne sammentrukne sky, som solsystemet er opstået af. Jupiter og f. eks. kometerne består i udstrakt grad af de kemiske forbindelser, som man har påvist i tågerne mellem stjernerne.

Foruden i disse gasskyer har man også i meteorer fundet kemiske forbindelser af stor betydning. F. eks. har man fundet både fedtsyrer og aminosyrer, hvor sidstnævnte er byggestenene for proteiner (æggehvidestoffer) som vi i væsentlig grad er opbygget af. At de i meteorerne fundne aminosyrer evt. skulle være rester af liv andet steds fra synes dog ret tvivlsomt. Tager man nemlig en del aminosyrer fra vore proteiner her på jorden, vil en ganske bestemt opbygning af disse aminosyrer

være dominerende, den såkaldte L-form. Den anden mulighed m. h. t. opbygning er D-formen, og man kunne forestille sig, at livet i et andet stjernesystem var baseret på denne variant. I meteorerne har man imidlertid fundet næsten lige meget af L- og D-formen for de enkelte aminosyrer, og dette nedsætter væsentligt sandsynligheden for en biologisk oprindelse. Det ville nemlig være ret umuligt at basere en kompliceret organisme på aminosyrer af begge typer, idet alle de biologiske reaktioner er yderst specifikke og nærmest at sammenligne med puslespil – én brik passer til ét ganske bestemt sted, og har brikken blot en lille ændring, passer den ikke ind i systemet, som derfor ikke kan anvende den. Er brikken en L-aminosyre kan det ikke nytte at komme stikkende med nøjagtigt den samme aminosyre, blot i D-formen – den duer ikke!

Muligheder for liv i vort eget solsystem uden for Jorden er endnu ikke helt afklaret. Men intelligent liv kan i dag nok betragtes som udelukket. Pelsklædte smådyr vil vi nok heller ikke støde på! Derimod er der stadigvæk en vis mulighed for laverestående livsformer, f. eks. hårdfør plantevækst eller/og encellede organismer. Venus synes i denne sammenhæng for varm og Mars for gold, mens mulighederne i dag synes størst i Jupiters tykke atmosfære. Endelig taler nogle forskere om livsmuligheder på enkelte af de store planeters måner, f. eks. på Saturns måne Titan.

Fra et radio-astronomisk synspunkt:

Den eneste mulighed for her fra jorden at konstatere liv et andet sted er at opfange signaler afsendt af evt. andre civilisationer.

Det kan i øvrigt være ret tankevækkende at bemærke, at mens man inden for andre grene af videnskaben, f. eks. astronomien og biokemien, taler om „liv derude" som værende lavere livsformer, så er sagen totalt anderledes, når det er blandt radioastronomiske exobiologer talen går. Her lytter man efter og diskuterer liv i rummet, vel at mærke liv på et højere eller det samme niveau som det findes her på jorden. Man forestiller sig jo ikke at modtage radiosignaler fra en bakterie eller en alge!

Er det muligt for os at opnå kontakt med civilisationer andre steder i rummet? Tidligere anså man mulighederne for at være ret lovende, hvilket bl. a. var en af grundene til at et projekt som Project Ozma blev stablet på benene. Dette skete for ca. 15 år siden under ledelse af astronomen Frank Drake, og formålet med opgaven var at opfange evt. intelligente signaler fra rummet. Man undersøgte en række stjerner, som man antog kunne have omkredsende, beboelige planeter. Man opfangede dog ingen signaler, og lignende senere forsøg har også været negative.

Spørgsmålet om kontaktmuligheder må hovedsagelig afgøres ad teoretisk vej endnu, og her har nye overvejelser ret drastisk forringet sandsynligheden for kontakt med andre samfund ude i rummet.

Man har tidligere lavet nogle sandsynlighedsberegninger, der angav antallet af andre civilisationer til millioner eller mere – kontaktmuligheder skulle der således have været rigeligt af. En del faktorer var imidlertid overset i disse beregninger, og efter at f. eks. exobiologen Carl Sagan har søgt disse faktorer bragt med ind i udregningerne, synes kontaktmulighederne ikke store.

En af Sagan's faktorer er begrebet „teknologisk niveau". Meningen er, at civilisationer som teknologisk set er langt mere udviklet end vi er, vil have nået en udvikling, et niveau, der ligger så langt uden for vor fatteevne, at vi slet ikke *kan* tale med dem – og at de slet ikke er interesseret i at samtale med os. Sagan sætter grænsen ved 1000 år, hvorved han mener, at er den fremmede civilisation 1000 år længere fremme end Jorden, vil kommunikation mellem den og os være en direkte umulighed.

Ved beregninger over antallet af mulige civilisationer går man i grove træk ud fra to ting, nemlig antallet af civilisationer i Mælkevejen dannet pr. tidsenhed og disse civilisationers levetid. Sætter man levetiden stor bliver antallet naturligvis stort, idet de gamle civilisationer bevares og nye kommer stadig til. Regner man imidlertid levetiden ud som levetiden for *forståelige* civilisationer, sker der et drastisk fald i det samlede antal af interes-

sante planeter. Da vi kun inden for de sidste tyve år har været i stand til at kontakte andre civilisationer, må de „interessante" civilisationer mindst have samme tekniske stade som os.

I øjeblikket befinder Jorden sig i en vis krisetilstand med fare for selvdestruktion, økologisk eller via atombomber. Civilisationer på et tilsvarende niveau har sikkert været udsat for lignende problemer. I gruppen af mulige civilisationer må der derfor fjernes tre undergrupper: 1. Dem, der er mindre udviklede end vi er, 2. Dem, der nåede vore niveau, men udryddede sig selv og endelig 3. Dem, der er 1000 år længere fremme end vi er.

Sagan gennemgår og gennemregner disse forskellige muligheder og når frem til at der i vor galakse skulle være 1 – én – anden civilisation, som vi evt. kunne komme i kontakt med rent forståelsesmæssigt. Mulighederne for netop at støde på denne ene civilisation – eller at den skulle finde os – er mildest talt ringe.

Sagan mener derfor ikke at det kan betale sig at lytte efter signaler fra vor mælkevej, men at man snarere bør søge længere ud. Derude findes muligvis supercivilisationer, der kan kommunikere fra galakse til galakse.

Fortsættes i næste nummer.

Mindst lige så vigtigt som kikkerten!

Nyt observationsturs-udstyr til salg!

I et nummer af det amerikanske tidsskrift Science opfordrede den australske UFO-log K. Herbison-Evans fra University of Sydney til, at så mange som muligt gjorde en lille indsats for at få flere data om UFO'erne, ved altid at have et stykke Diffraction-Grating-plastic monteret i en diasramme, samt et stykke Polaroid Celluloid, på sig i lommen*).

Hvorfor nu det? Lad os først se på

1. Hvad er Diffraction Grating (DG)? På dansk hedder det et optisk gitter. Det er et stykke gennemsigtigt materiale, glas eller i dette tilfælde plastic, i hvilket der er skåret en række parallelle linier, eller ridser, tæt ved siden af hinanden. Afstanden kan f. eks. være 1/1000 mm. Hvis man betragter et lys, f. eks. en lampe eller et UFO, gennem dette DG-plastic, vil man foruden selve lyset også se lyset spaltet op i et spektrum ved siden af, som hvis lyset var sendt gennem et prisme. Endnu bedre ville det selvfølgelig være, hvis man monterede et stykke DG foran linsen på sit kamera, så man kunne fotografere spektret.

Det lyder jo umiddelbart interessant, men er der så også noget, det videre kan bruges til? Ja, det er lige det der er! Det lys, som UFO'et udsender, kan enten være udsendt fra UFO'ets overflade, eller fra den omgivende luft.

A. Udsendes lyset fra overfladen, kan man finde ud af dennes temperatur ved at se på spektret, idet jo kortere lys-bølgelængde, jo højere temperatur. Det røde lys har den længste, og det blå lys den korteste bølgelængde, (se fig.). Således bliver bølgelængden kortere og kortere, når man går fra rød over orange, gul, grøn og blågrøn til blåt. Vil man så finde UFO'ets overfladetemperatur, finder man den farve, der har den stærkeste lysstyrke, og denne farve viser så temperaturen. Denne tabel viser sammenhængen mellem temperaturer og farver:

rød	under 700°C
orange	700–1.700°C
gul...	1.700–10.000°C
grøn	over 10.000°C

B. Hvis lyset udsendes af den omgivende luft, vil man ikke få et kontinuerligt spektrum som ved temperaturfarverne, men derimod få en række lysende linier, som er karakteristiske for den omgivende luft. Prøv at betragte en helium-, en neon- eller en natriumlampe gennem DG.

C. Hvis UFO'et både udsender lys fra

---

*) *Se UFO-NYT nr. 5, 1969, side 183.*

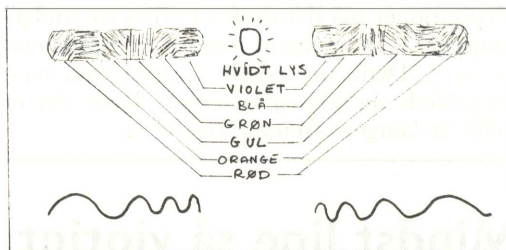
overfladen og der også kommer lys fra den omgivende luft, vil man ikke se lysende linier, men derimod mørke linier på de samme steder, men forklaringen på det skal jeg ikke komme ind på, også fordi jeg ikke tror, at DG-plastic'en er så fintfølende, at man kan se de mørke linier.

D. Noget helt fjerde er, hvis UFO'ets lys er lys, der er reflekteret fra f. eks. Solen; da kan man ikke her sige noget om genstandens temperatur.

Jeg vil lige gå lidt nærmere ind på fotografering med DG. Hvis man bruger farvefilm, vil farven ikke være forandret så meget i det færdige billede, at man ikke direkte kan måle farven med den stærkeste lysstyrke, og dermed kan man uden videre bestemme overfladetemperaturen. Derimod opstår der straks problemer, hvis man har sort-hvid film i kameraet, idet det kan være svært at finde det sted, der har den stærkeste lysintensitet, da forskellige farver med samme lysintensitet sværter forskelligt (gul synes lysere end grøn osv.). Derfor er man nødt til, for at få noget ud af billedet, at fastgøre DG'et foran på kameraet, i stedet for blot at holde det med den ene hånd. Efter fotograferingen lader man DG'et blive siddende og sender kamera med film og det hele til fotoafdelingen. Sørg for, at UFO'et altid er placeret ude i den ene side af søgeren, ellers falder spektret uden for billedets kant. Har man udskiftelig optik (på spejlreflekskamera) vil man opdage, at man med telelinse ikke kan få UFO og spektrum med på samme tid, så her *er* man nødt til at bruge farvefilm, når man bruger tele, hvis man vil kunne måle noget bagefter.

2. Polaroid Celluloid. Dette plastic har samme egenskaber som et par solbriller med polaroid-filter, nemlig den, at det kun tillader lys, som svinger i een bestemt retning, at komme igennem.

Lys som tilbagekastes fra en ikke-metallisk genstand, vil blive polariseret i een bestemt retning. Hvis man nu drejer polaroidstykket, vil lysstyrken variere, afhængigt af, hvordan filteret er drejet. Reflekslys fra et metallisk objekt vil ikke være polariseret og vil altså synes lige lysstærkt, hvordan man end drejer filteret. Der er noget andet ganske interessant, som polaroidfilteret kan bruges til. I UFO-NYT nr. 1/1966, side 7, og også i nr. 6/1973, side 239, omtales en observation fra Arizona i USA, hvor observatøren, når han havde sine polaroidsolbriller på, kunne se

nogle koncentriske cirkler omkring UFO'et, og når han tog brillerne af, kunne han ikke se nogen cirkler. Dette fænomen kan forklares ved, at UFO'et har påvirket lyset fra den blå morgenhimmel, med et kraftigt elektrisk felt, hvorved lyset er blevet polariseret i cirkler.

Vi har skaffet noget Diffraction Grating med 5.275 linier pr. cm, og noget Polaroidplastic hjem, til en for enhver overkommelig pris, og sat det i solide rammer, med anti-Newton behandlet glas.

Rammerne kan bestilles gennem regnskabskontoret (Gironummer og adresse side 2).

DG i ramme

24 x 36 mm ...	kr. 4,00	pr. stk.
6 x 6 cm	kr. 6,00	pr. stk.

Polaroid i ramme

24 x 36 mm ...	kr. 4,00	pr. stk.
6 x 6 cm	kr. 6,00	pr. stk.

Hvis nogen ønsker at vide mere om, hvorfor DG har de omtalte egenskaber, kan det anbefales at låne litteratur om det på biblioteket, f. eks. Møller Jørgensen: „Bølgelære for gymnasiet", afsnit 12 og 19.

John Juhler

OPLÆG TIL DEBAT

UFO og UFO er 2 ting!

Vi er nogle stykker der har undret os over den megen brug af ordet „UFO". Derfor denne lille redegørelse for, hvordan jeg ser på anvendelsen heraf:

Da man i sin tid ønskede at finde den mest korrekte betegnelse for de genstande, man på det tidspunkt kaldte „flyvende tallerkener" efter Kenneth Arnolds opsigtsvækkende observation i 1947, valgte man betegnelsen „UFO" i betydningen Uidentificerede Flyvende Objekter. Jeg formoder, at man netop foretog dette valg, fordi der i ordet „UFO" ikke skulle være noget at misforstå – man skabte med andre ord en „videnskabelig" betegnelse for de ukendte luftfænomener. Ordet skulle formodentlig afløse de hidtil gængse betegnelser, såsom „flyvende tallerkener" og „spøgelsesraketter", der var uhyre populære betegnelser for ukendte objekter i den nyere UFOlogis historie, d.v.s. fra 1947 og fremefter.

Ordet „UFO" er et glimrende neutralt ord, når man er stillet overfor genstande, der ikke kan forklares – ikke kan identificeres. Der ligger ikke nogen vurdering af det sete i ordet, der således kun konstaterer, at man står overfor noget, der ikke kan identificeres – et endnu ukendt fænomen. Ethvert objekt, der ikke kan klassificeres som noget kendt fænomen, *må altså gå ind under betegnelsen „UFO"*.

Der er imidlertid sket den uheldige udvikling indenfor „UFO-kredse", at man *tillægger ordet hele 2 betydninger, nemlig:*

1. „UFO" som den oprindelige betydning: Uidentificerede Flyvende Objekter, der betegner noget fuldstændig ukendt og uforklarligt. Andet konstaterer ordet ikke!

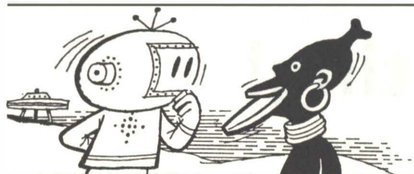
2. „UFO" i betydningen *rumskib af ikke-jordisk oprindelse!*

Denne udvikling af ordet „UFO" er mildest talt ret uheldig, idet man ikke alene forvirrer begreberne overfor hinanden, men ligeledes modsiger sig selv. Thi betragter man ordet „UFO" som *rumskib fra en fremmed planet*, altså i betydning 2, så har man allerede *identificeret* objektet, og definitionen er altså uholdbar. Man er gået så vidt, at man udfra en stor mængde rapportmateriale om Uidentificerede Flyvende Objekter begynder at spekulere på, hvad disse ukendte objekter egentligt kan være for noget! Det er jo både naturligt og udmærket, men man har gjort den store fejltagelse at indlemme *sin egen forklaring og vurdering* i selve definitionen for ordet „UFO"!

Man kan så spørge sig selv, hvilken praktisk betydning det har, at man tillægger ordet de 2 betydninger. Det har ikke den store betydning, når man taler med mennesker der i årevis har beskæftiget sig med disse problemer, men taler man med mennesker, der først fornylig har fået interesse for sagen, kan man let komme galt afsted! Det er jo fristende at komme med sin egen udlægning af sagens kerneproblem. Flere af os har nok været ude for denne „forveksling af begreberne", og det er lige flovt hver gang!

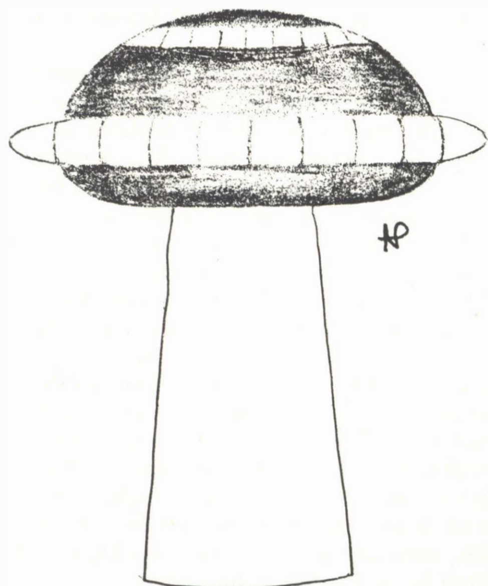
Det vanskeligste i denne diskussion er nok at finde et egnet alternativ til ordet „UFO" – hvis det er nødvendigt. Jeg mener imidlertid, at man fortsat skal bruge ordet „UFO" om *„Uidentificerede Flyvende Objekter"* – og intet andet! Er man så inde i en diskussion om, hvad UFO'erne kunne *tænkes at være,* og hvor de måtte komme fra, så forekommer det mig direkte fejlagtigt at bruge betegnelsen „UFO" – hér kan man så boltre sig i udtryk som: *rumskibe, rumdyr, balloner,* eller hvad man nu selv mener, at UFO'erne *er!*

Torsten Dam-Jensen,
Søndertoften 44, 2630 Tåstrup.

RAPPORT HJØRNET

Første uge i september 1966. En aften kl. ca. 21.30 kommer en familie på to voksne og to børn kørende i bil fra Øster Tørslev mod Knejsted. Ca. 2 km nord for Øster Tørslev får de øje på et mørkt objekt med et kraftigt lys under. Objektet står eller svæver lige over jorden ved en tømmerlade ca. 1 km mod syd. Fruen, som er forsædepassager, tror først, at det drejer sig om en nødlandet helikopter eller „noget med smugleri". Medens observatøren iagttager objektet, hæver det sig lodret til ca. 15–20 meters højde med „spotlight" underneden tændt. Dette strålelys vedbliver at være tændt under hele observationen. Et kraftigt blåt lys kommer nu til syne omkring midten af objektet og begynder at rotere mod højre. Dette roterende lys er afgrænset i tydelige felter. Lidt efter tændes et gult lysbælte oven på objektet, og dette lysbælte er også inddelt i felter, men roterer ikke. Medens dette foregår, svajer objektet lidt fra side til side og starter derefter med kurs mod Øster Tørslev (mod vest-sydvest). Observatøren gør sin mand opmærksom på objektet og får ham til at standse bilen. I samme øjeblik drejer objektet direkte over mod bilen. Da objektet er i en afstand af ca. 500 meter fra bilen, muligvis noget nærmere, bliver observatøren nervøs

og beder sin mand om at køre væk. Så snart bilen er i bevægelse, drejer objektet tilbage på sin oprindelige kurs og sætter farten op. Fruen bliver optaget af at rulle vinduet ned, og da hun igen ser op, er objektet forsvundet.

Observationens varighed anslås til mellem 1 og 2 minutter.

Objektet beskrives som ovalt med undersiden lidt fladere end oversiden. Det hvidgule blændende strålelys var skarpt afgrænset til siderne og nåede hele tiden helt ned til jorden og oplyste denne lodret under objektet. Det blå lysbælte omkring objektet var stærkt lysende, men ikke blændende og roterede ikke hurtigere end at man hele tiden kunne se de lodrette afgrænsninger.

Objektets diameter opgives med nogen usikkerhed til mellem 4 og 10 meter. Medens bilen holdt stille med standset motor, hørtes ingen lyd fra objektet. Bilens lygter var upåvirkede, og motorens startede igen uden vanskeligheder. Observatørens to sønner konstaterede senere, at der vest for tømmerladen var et område på 20–30 meter, hvor græsset groede dårligt.

Vejrforhold: letskyet til klart, vindstille og tusmørke. Temperatur: +15°.

Ole Knudsen/ X.P.

3. august 1974: Kl. 23.35 er det regnvejr, da en dame kommer kørende på knallert ad Nakskov Syd-landevejen mod Nakskov. Ca. 5 km før hun når Nakskov, bliver hun pludselig blændet af et skarpt hvidt lys, som fra nordsiden af vejen, ca. 35° oppe på himlen, lyser ned mod hende.

Efter i et kort øjeblik at have været optaget af at rette knallerten op, ser hun nu, at det ligner en projektørstråle, og at denne nu er ved at blive drejet væk fra hende og længere ned mod marken. Igen bliver hun optaget af at holde knallerten på ret køl og ser derefter, at der oven på lyssøjlen har dannet sig en slags rød-orange paddehat eller kuppel uden faste konturer. Kuplen er ligesom oplyst indvendig fra. Denne gang bemærker hun, at det er som om lyssøjlen „holdt op" et stykke over jorden. Da hun fjerde gang ser efter objektet, er det pludselig væk. Lyd hørtes ikke. Observatøren blev en del rystet over hændelsen.

En uge senere, den 11. august 1974 kl. 00.30 passerer fruen igen omtrent samme sted på knallert og ser da et par hundrede meter længere fremme en tilsyneladende gennemsigtig lysende kugle, som i ca. 20 cm's højde og i løbet af få sekunder passerer i en lige linie hen over vejen.

Man forstår nu, fruen slutter sin beretning med: „Jeg er ved at være særdeles utryg ved at færdes alene ude om natten."

O.H. /X.P.

– – –

6. august 1974: Kl. 20.45 observerer to personer fra Hveensvej, København S., mod nord i 30° højde et stærkt skinnende blåhvidt, ovalt objekt med korona i samme farve. Målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm er størrelsen som en ært. Lyset er konstant.

Efter at vidnerne i ca. 9 minutter har betragtet det helt stillestående objekt, sætter det sig pludselig i gang mod øst i en opadgående bane og forsvinder derefter i en drejning mod nord-øst.

Vejrforhold: Klart, vindstille og tusmørke.

X.P.

15. august 1974: Lidt før kl. 22 starter to unge mennesker på motorcykel fra Laksenborg ved Marielyst på vej mod Nykøbing Falster. Da de kl. 22.00 passerer Sildestrup Strand (ca. 10 km sydøst for Nykøbing Falster), får passagererne øje på en stærkt, konstant lysende genstand bag motorcyklen og bemærker, at den følger efter dem. Føreren af motorcyklen føler sig forfulgt af det mystiske objekt og sætter farten op til ca. 100 km/t, men objektet følger med i en afstand af ca. 40–50 meter og ca. 20–25 meter oppe. En overgang er objektet lige over motorcyklen. På et tidspunkt iagttages det, at objektet passerer bag en ejendom. Objektet, hvis diameter skønnes at være 10–15 meter, beskrives som rundt set fra siden, og ovalt når det iagttages forfra.

Uden om objektet er der en neon-agtig korona. Lyd høres ikke, men her skal man tage støjen fra motorcyklen i betragtning.

Objektet følger vejens kurver og stopper først, da observatøren standser for rødt ved en lyskurv i den østlige udkant af Nykøbing F. Her forsvandt det som „dug for solen".

„Forfølgelsen" har da varet 20 minutter. Den ene af observatørerne forklarer, at han var rædselsslagen under og efter hændelsen.

O.H. /X.P.

– – –

17. august 1974: Kl. 19.10 befinder to mænd sig i en båd nær kysten ud for Sletteren, som er den sydlige spids på Femø i Smålandsfarvandet. Der er let vind, det er lyst, og himlen er klar og blå, da de i 65° højde i retning mod Sakskøbing (syd-sydvest) observerer et aflangt, metalglinsende objekt, som er stationært. Objektet har ingen erkendbare ydre konturer. Afstanden til objektet er med nogen usikkerhed beregnet til omkring 3 km. Efter ca. 45 sekunders forløb bevæger objektet sig med acceleration og udefter i himmelrummet og er i løbet af andre 45 sekunder ude af syne.

Nogle minutter senere observerer de igen et lignende objekt i samme højde. De mener, at det muligvis er det samme. Objektet er nu stillestående i godt et minut, hvorefter det i løbet af ca. 30 sekunder forsvinder ud i himmelrummet, tilsyneladende væk fra observatørerne.

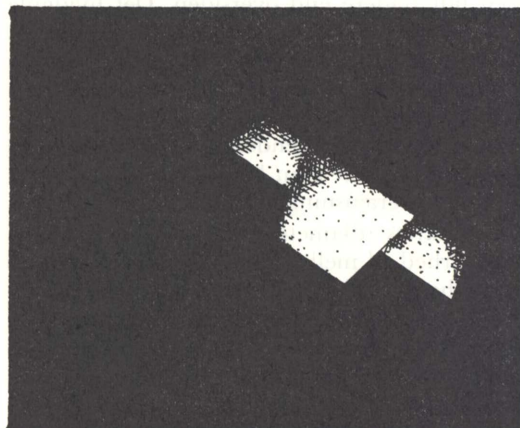
Som hastigheds- og sammenligningsgrundlag befandt der sig et jetplan i ca. samme område, dog øst for objektet. I forhold til objektet fløj jetjageren med lav hastighed (1:10) og var tydelig markeret med sin hvide kondensstribe efter sig. Objektet var, sammenlignet med jetjageren, ca. 5–6 gange større og meget stærkere metalglinsende.

Observatørerne forklarer, at det ikke var umiddelbart muligt at sige noget om højden, men fra såvel jager som objekt var der ingen hørbar lyd. Det observerede objekt ændrede ikke på noget tidspunkt form. Samlet observationstid: ca. 5 minutter. Ved den anden observation blev der, medens objektet stod stille, taget et billede med 150 mm telelinse på en Kodak farve-negativ film. Billedet er fremkaldt, men der ses intet fast objekt, kun to diffuse lys ved siden af hinanden.

O.H./ X.P.

– – –

30. august 1974: Kl. 23.15 er der en observation fra Arendalsgade, København Ø. En herre observerer i Zenith i en højde af ca. 2-300 meter en blågrå genstand, formet som 3 trapez'er og tilsyneladende svagt belyst nedefra af byens lys.

Genstanden, som observatøren mener må have haft en størrelse af ca. 100 meter, be-

væger sig med stor hastighed mod nord og er kun synlig i 3-4 sekunder. Lyd fra objektet høres ikke. Observatøren beskriver hændelsen som uvirkelig og forklarer, at han var paralyseret i de 3-4 sekunder, hvor han kunne se genstanden, ligesom han følte sig ret angst.

Vejrforhold: klart, let vind og mørkt.

X.P.

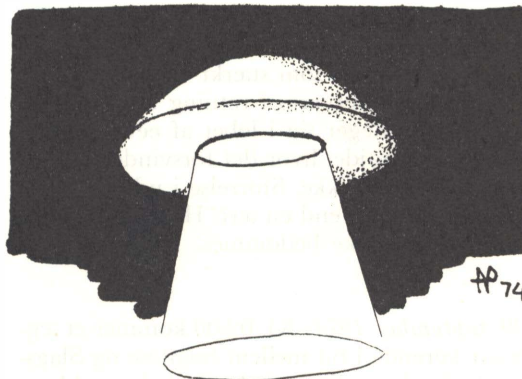
– – –

4. september 1974: Kl. 02.30 er en mand på vej til Assens mod sit hjem i Holevad. Da han på sin knallert er på vej ud af Assens ser han et kraftigt lys i sidespejlet og tror først, at det er en bil, som kommer kørende bagfra; men da lyset kommer nærmere, kan han se, at det er meget skarpere end et par billygter, og med eet er lyset lige over ham.

Ved Aborg Kro skulle han ligeud for at komme til sit hjem i Holevad, men knallerten blev tvunget til højre ad vejen mod Turup, som om den blev trukket med af en kraftig magnet.

Observatøren er ikke i stand til at styre eller bremse, selv om han prøver at trække i styret med begge hænder. Objektet følger observatøren et stykke op ad vejen og befinder sig til sidst foran ham. Afstanden til objektet er ca. 50–100 meter. Observatøren beskriver hændelsen som uhyggelig og har ingen klar erindring om, hvorvidt knallerten kørte på eller svævede hen over vejen. Medens objektet følger ham, kan han ikke høre knallertens motor, hvorimod han hele tiden hører, at der fra objektet udgår en summende lyd. Bemærkede ikke, om lygten (på knallerten) virkede.

Ved „Viemosegård", ca. 2 km øst for Aborg-krydset skrår objektet pludselig tværs over vejen og bevæger sig mod nord-øst. Et øjeblik efter kom der et kort lysglimt, og objektet er væk. Observatøren standser nu, og han bemærker, at motoren går. Observatøren forklarer: „det var på een gang en fantastisk og chokerende oplevelse. Da den mærkelige lysende genstand var forsvundet, måtte jeg holde stille i måske en halv time for at sunde mig. Efter at jeg kom hjem, kunne jeg ikke sove, og jeg havde det skidt og underligt hele næste dag indtil om eftermiddagen."

Objektets størrelse anslås til ca. 2–3 meter. Formen er oval, og en mindre oval indeni beskrives som lignende en kraftigt lysende elektrisk pære. Fra objektet bemærkedes nogle violette-orange farver, næsten som en regnbue, men farverne var meget skarpere. Trods det, at det var fuldmåne og skyfrit, lyste den mærkelige genstand meget op. Knallerten, som kun var nogle få måneder gammel, har efter hændelsen måttet oplades en 10–15 gange. Den stedlige mekaniker, som har stor erfaring med knallert-motorer, har ikke kunnet påvise nogen fejl.

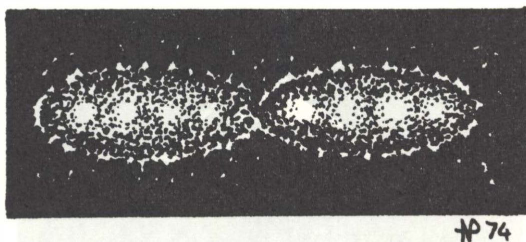
Observatøren har talt med flere naboer, der samme aften og nat har bemærket noget mærkeligt lys på himlen, men ingen har dog kunnet se den lysende genstand så tæt på som observatøren.

Den kørte strækning, hvor objektet følger observatøren, udgør ca. 5 km. Observationstiden er anslået til ca. 15 minutter.

Jytte Pedersen/ X.P.

– – –

28. september 1974: Ved Sjørslev Gl. Station,

ca. 4 km nord for Kjellerup i Jylland, observerer 5 personer kl. 19.37 et mærkeligt dob-

belt objekt, der beskrives som „koldt punktformige“ lys.

Lyset beskrives som stærkt og konstant.

Objektet observeres i retning nordøst, 20° højde og bevæger sig i løbet af eet minut til sydøst, 25° højde, hvor det forsvinder bag en sky. Lyd hørtes ikke. Størrelse i udstrakt arm som lidt mindre end en ært. Hastighed og afstand kunne ikke bedømmes. *X.P.*

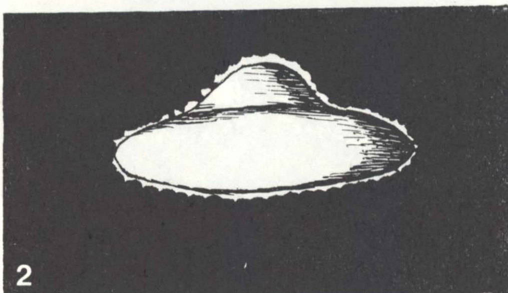
– – –

30. september 1974: Kl. 02.00 kommer et ægtepar kørende i bil mellem Stenløse og Slagslunde. Ved Stenlille ser de pludselig et blændende gul-orangerødt lys lavt på den nordlige himmel. Lyset, som er delvis skjult af træer, kommer tilsyneladende fra Slagslunde Skov, som ligger 2 km nord for observationsstedet. Lysets form og størrelse beskrives som solen, set lavt i horisonten. Efter 10 sekunders forløb forsvinder lyset som en lampe, der slukkes.

Da ægteparret når hjem til Slagslunde, bliver de enige om at gå op ad vejen for at se, om der skulle ske mere. Da de kl. 02.15 opholder sig på bakken ved Schellerupgård, ser de pludselig på den nordlige himmel, ca. 30° oppe et gult, orangerødt lysfelt. I de fem sekunder observationen varer, når de at se omridset af et ovalt objekt med en kuppel ovenpå. Størrelsen anslås til ca. 16 meter.

Nogen form for lyd hørtes ikke. Vejret var klart og vindstille. *X.P.*

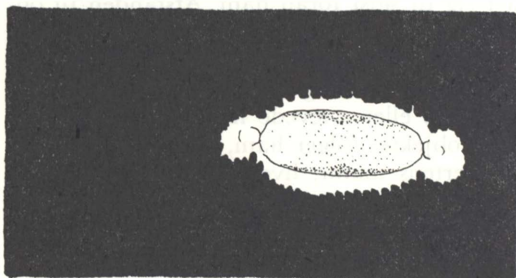

– – –

10. oktober 1974: Observationsstedet er Hetlevikåsen, 5070 Mathopen (Bergen-området) i Norge. En herre observerer kl. 06.05 fra sit hus et femkrone-stort objekt i nordlig retning, i ca. 500 meters højde. Objektet beskrives som aflangt og er blændende hvidt lysende.

I den ene ende ses et grønt og i den anden et rødt lys. Det grønne og det røde lys pulserer på den måde, at det vokser i størrelsen, men beholder den samme lysstyrke. Objektet bevæger sig først fra syd mod nord for så at stoppe et par sekunder, hvorefter det bevæger sig ret mod observatøren, og det er nu som om lysene bliver kraftigere, antagelig fordi de kommer nærmere.

Observatøren løber nu ned for at hente sin kone, men da han kommer op igen, er objektet forsvundet. Lyd fra objektet kunne ikke høres. Observationen varede i 5 minutter. Vejret var klart og vindstille.

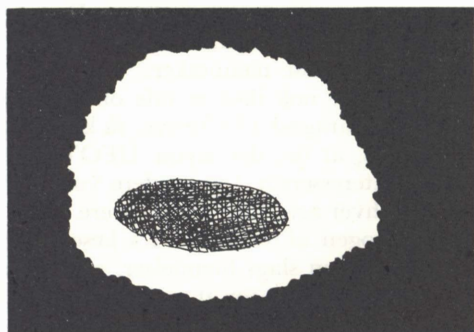
Det bemærkes i rapporten, at Haakonsverne Marinebase ligger i nabo-området.

F.K. /X.P.

– – –

16. oktober 1974: Er der igen et UFO som følger en knallertkører. En mekanikerlærling

er på vej hjem ad hovedvej A9 over Tåsinge og kører i nordlig retning. Under kørslen får han en mærkelig fornemmelse af at blive iagttaget. Da han kl. 20.20 har passeret Bregninge og er på vej mod Ny Nyby og stadig har denne mærkelige fornemmelse, ser han sig tilbage over venstre skulder efter en bagved kørende bil og får derved øje på et objekt, belyst af bilens lygter. Ca. 1 km længere fremme, lige før Shell-tanken i Sundhøj, kommer objektet til syne ca. 100 meter til venstre for observatøren, og det befinder sig nu over marken vest for vejen. Objektet, som

er rundt eller ovalt, lyser nu stærkt som blankt metal, hvorefter det pludselig stiger med stærk fart i en vinkel på 60° og er ude af syne i løbet af ca. 1 sekund. Da objektet forsvinder mod vest, er det omgivet af en korona. P. gr. af støj fra knallerten kunne observatøren ikke høre, om der kom nogen lyd fra objektet. Observationstid: 3 minutter. Vejret: letskyet, vindstille og mørkt.

P.S.: Den 13. juli 1974 var der på omtrent samme sted (ca. 1 km sydligere) en lignende hændelse. Se UFO-NYT nr. 6, 1974, side 208.

– – –

26. oktober 1974: Fra Badensgade på Amager observerer en herre kl. 21.21 i 10 sekunder to matgrå (lysende som mat glas) runde objekter, hver med en ring om. Uden om objekterne ses en matrød korona.

Objekterne kom tilsyne i sydøst, 45° højde og forsvandt i vest-nordvest 60° højde; objekternes størrelse angives til 5 gange månens (som er som en 25-øre målt i udstrakt arm mellem tommel- og pegefinger). Lyd fra objekterne blev ikke konstateret.

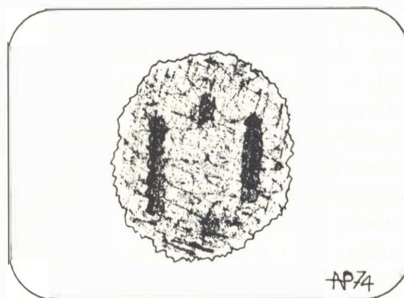
Vejrforhold: Klart, let vind og mørkt.

Tilsvarende objekter med tegninger beskrevet i UFO-NYT nr. 5, 1973, side 172–175, og i UFO-NYT nr. 6, 1974, side 203–204.

– – –

27. oktober 1974: To personer, som opholder sig i en lejlighed på Listedvej, Amager, observerer kl. 23.20 i sydvest 15° højde et mærkeligt lys, som først bevæger sig langsomt i en lige bane mod højre. Observatørerne antog det først for et fly, men efter ca. 1 minuts flyvning står det pludselig stille i ca. 500 meters afstand. Da det lidt efter fortsætter sin flyvning, sker det i zig-zag bevægelser. Lyset forsvinder til sidst bag et 5-etages hus.

Det observerede bestod af to rækker pulserende lys samt et lys som hele tiden bevægede sig modsat urviseren rundt om de to rækker. Observatørerne kunne kun se lys og ikke no-

gen form. Under observationen hørtes en svag summen, som pludselig ophørte. Hastigheden

blev bedømt til 30 km/t og størrelsen til 5–10 meter.

Observationstid: ca. 10 minutter.

Vejret: klart, vindstille og mørkt.

– – –

3. december 1974: Kl. 19.30 kommer tre personer kørende i bil ad Ballerup Ringvej mod syd. Da de når krydset ved Ballerup Bygade, ser de i sydlig retning ca. 40° højde et blændende hvidt rundt objekt, som flyver imod dem i zig-zag bevægelser. Efter at observatørerne er drejet til højre ad Ballerup Bygade, standser de ud for Toms Fabrikker og stiger ud af bilen for at iagttage objektet. Dette stopper nu i nærheden af krydset i en afstand af 2-300 meter fra observatørerne, hvorefter det daler et stykke lodret ned og derefter fortsætter sin flyvning, stadig i zig-zag bevægelser inde over markerne langs Ballerup Ringvej. Efter at have bevæget sig nogle minutter i nordlig retning, slukkes det ganske langsomt. Samlet observationstid: ca. 3–5 minutter.

Observatørerne beretter, at en del bilister holdt stille for at iagttage objektet.

Kl. 21.05 kommer der melding til alarmeringscentralen fra Glostrup, hvor der på Sandbjerggårdsvej fra kl. 20.43 er observeret et objekt kommende fra sydøst og nu bevægende sig mod vest-nordvest i en lige bane 45° ope. Afstanden til objektet er beregnet til ca. 3 km og hastigheden til 30–40 km/t. Objektet beskrives som aflangt og konstant orange lysende. I den forreste ende lyser det konstant rødt. Observationen varer til kl. 21.19, altså i 36 minutter.

Kl. 21.08 passerer et rutefly i samme retning som objektet, og det bemærkes, at objektet slukker sit lys, indtil flyet er passeret. I de sidste 15 minutter af observationen står objektet tilsyneladende stille og forsvinder så bag røg fra en forbrændingsanstalt. Under denne observation blev der fra kl. 21.12 slået alarm til området mellem Glostrup og Frederikssund, uden at der dog indgik meldinger om objektet til A. C.

Da de først omtalte tre observatører er på vej hjem og kl. 21.45 fra Ballerup Byvej drejer mod nord ad Ballerup Ringvej, ser de i retning mod Lyngby igen et hvidt, lysende objekt, som bevæger sig i en lige bane mod nordøst. Da de efter 5,5 km's kørsel drejer af mod nord ad Farum Motorvej, taber de objektet af syne.

Efterskrift til rapporthjørnet

Den i forrige nummer af UFO-NYT omtalte hændelse ved Esrum den 26. september 1974 er endnu ikke færdigbehandlet og vil først blive bragt senere.

På mine rejser rundt i landet har jeg i det sidste halve år hørt om en del tilfælde, hvor knallertkørere, motorcyklister og bilister har været ude for nærgående UFO'er. Desværre har det kun i enkelte tilfælde været muligt at finde frem til disse mennesker.

Selv om der nok ikke er tale om et interplanetarisk paragraf 13 eftersyn, så kunne noget tyde på, at de, der styrer UFO'erne, er særdeles interesserede i at studere vore køretøjer af enhver art, samt disses førere.

Skulle nogen af UFO-NYT's læsere have kendskab til den slags hændelser, vil vi være meget taknemmelige for at modtage oplysninger om observatørernes navn og adresse.

X.P.

SUFOI Lolland-Falster

I vinterens løb har en del af SUFOI's medlemmer på Lolland-Falster været samlet til gruppemøder en gang om måneden. På møderne har man set astronomi- og rumfartsfilm, haft diskussioner og taget forskellige efterforskningsemner op.

De næste møder i gruppen afholdes på følgende datoer:

30. januar, 27. februar, 20 marts og 1. maj.

Alle møder afholdes kl. 19.30 på Duegård, Nakskovvej 5, Volshave, 4920 Søllested. Tlf. 03 - 94 11 69.

Alle UFO-interesserede, der eventuelt ønsker at yde en aktiv indsats – eller blot få en hyggelig snak – er meget velkomne til disse møder.

Ole Henningsen

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Vandreudstillingen

Vores udstilling om UFO'erne kan stadig ses på bibliotekerne. Hér er en oversigt over dens rute:

13/1–25/1: Solrød Bibliotek.
3/2–15/2: Ballerup Bibliotek.
24/2– 8/3: Skælskør Kommunes Bibliotek.

UFO-fotografier

Vi har gennem nogen tid annonceret for 10 stk. UFO-fotos, str. 13 x 18 cm + teksthefte til medlemsprisen 25 kr. Det første oplag blev bogstaveligt revet væk! Det kom bag på os, så vi løb hurtigt tør for serierne. Nu er vi gået i gang med at lave et nyt oplag, men der har været vanskeligheder med fremstillingen deraf. Vi håber, at De, der allerede har betalt for billederne, får dem tilsendt snarest. Samtidig undskylder vi, at der er gået uforholdsmæssig lang tid med leveringen.

UFO-bøger på bibliotekerne

Jeg får ofte henvendelser fra folk, der ønsker at læse ældre UFO-bøger, som nu er udsolgte. Som tidligere omtalt har vi ikke et udlånsbibliotek i SUFOI; men vi har check'et, at de danske biblioteker ligger inde med rigelig litteratur til at kunne dække forspørgslerne. Mange går på deres bibliotek for at finde UFO-litteratur og bliver henvist af bibliotekarerne eller kartoteket til „nummer 62,95". Det er lige efter „Fly" og hører nærmest ind under „astronautik". Hér har mange bibliotekarer anbragt de fleste UFO-bøger, men hvis man på biblioteket ikke rigtig finder, at „UFO-bøger" er særlig seriøs litteratur, så vil en stor del af dem ofte blive henvist til en anden placering; nemlig under „nummer 13,9", der egentlig har med „psykologi og okkulte fænomener" at gøre. Vi må dybt beklage, at man således på bibliotekerne adskiller bøgerne. Fra bibliotekernes side begrundes det med, at de bøger, som indeholder „tekniske beskrivelser", står at finde i den „pæne afdeling", nemlig under nummeret 62,95. Alle andre og tvivlsomme bøger går hen i „brokkassen" under 13,9! Der findes særdeles mange underlødige UFO-bøger, som ikke bygger på beviselige kendsgerninger, men jeg har set så alvorlige bøger som SUFOI's: „UFO og Videnskaben" anbragt i den sidste afdeling! Derfor: Næste gang De går på biblioteket, så kig begge steder!

Medlemsmøder

1/ I februar arrangeres et offentligt UFO-foredrag på Sct. Annæ Gymnasium i Valby i København. Vi håber meget at se vore medlemmer sammen med venner og bekendte. For at dække udgifterne ved annoncering og leje af salen tager vi entré på kr. 6,-. Se i øvrigt den særskilte annonce herfor andetsteds i bladet!

2/ Områdelederen for Nordjylland, John Juhler, indbyder også til et medlemsmøde i februar. Det bliver den 19/2, og vil finde sted privat på adressen: *Kong Hans' Gade 18, 9000 Ålborg, kl. 19.30.* (Det er *ikke* John Juhlers adresse!) Man vil denne aften fortælle lidt om SUFOI i almindelighed og det nordjyske arbejde i særdeleshed. Der vil desuden blive fortalt om jyske observationer, og hvad *De* kan gøre for at hjælpe med. Man vil prøve at stable et interessant program på benene, og det vil være rart, om rigtig mange vil slutte op om det! Til mødet, som finder sted privat hos et af vore medlemmer (hr. Torben Birkeholm), vil det være nødvendigt at tilmelde sig først pr. telefon eller privat. Skriv eller ring til John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Ålborg, tlf. (08) 19 12 91, og helst inden den 10/2! Se i øvrigt annoncen herfor andetsteds i bladet.

Gamle avisudklip

SUFOI vil gerne have ældre avisudklip, som berører emnet UFO'er. Hvis De skulle ligge inde med udklip fra tiden omkring SUFOI's

start i 1957 eller længere tilbage, vil vi være glade, om vi måtte „arve“ dem eller få dem til kopiering! Giv venligst besked til undertegnede – tak!

I øvrigt . . .

. . . Vi holder gerne foredrag i Deres lokale forening eller klub. Henvendelse til X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm. Vi vil meget gerne have et beskedent honorar samt rejseomkostningerne dækket. Ofte kan omkostningerne nedbringes væsentligt, dersom flere slår sig sammen om foredrag, hvis det skal foregå i provinsen. Vi kan så tale hver aften et nyt sted og behøver ikke at rejse frem og tilbage mellem hver gang. Husk at bestille foredrag i god tid ! !

. . . Vi er interesserede i folk, der vil hjælpe os med franske oversættelser. Det må gerne være én, som er dygtigere til det, end vi selv! Vedkommende må også gerne kunne forme sproget om til et pænt dansk. Kan De klare det, og har De lyst, så kontakt venligst undertegnede – tak!

. . . Har De i øvrigt spørgsmål vedrørende UFO'er eller SUFOI i almindelighed eller blot nogle gode forslag, så skriv endelig!

Peter A. Hansen
(adressen side 2)

Llanca-sagen

– et møde ved Bahia Blanca

Iver O. Kjems.

Jo mere sensationel en UFO-beretning lyder, desto mere grund kan der være til at søge den bekræftet mest muligt, inden man offentliggør den. Her er et tilfælde, som uden tvivl vil blive en klassiker inden for UFO-sagen. I beskrivelsen af UFOnauterne er der en parallel til den berømte Antonio Villas-Boas sag fra september 1957, og andre enkeltheder får en til at mindes såvel Pascagoula-tilfældet fra samme måned som Betty og Barney Hill-sagen og andre.

Vi har allerede tidligere været på vej til at bringe beretningen i UFO-NYT, men inden vi nåede så vidt, blev der rejst tvivl om dens ægthed. Nogle mente, at hele historien kunne være et nummer med det formål at skabe blæst om en bog, der skulle udsendes, og at en af lægerne var indblandet i „sammensværgelsen“. Senere undersøgelser, foretaget af bl. a. en af APRO's kontakter i Argentina, har imidlertid klargjort, at oplysningerne er korrekte, og at hovedpersonen efter bedste evne taler sandt. Den første beretning blev bragt i november 1973-nummeret af det argentinske tidsskrift „Impactos“ og blev oversat til APRO-Bulletin's november-december nummer, hvorfra vi har hentet den:

Møde med UFOnauter i Argentina

I de første morgentimer den 28. oktober 1973 havde lastbilchauffør Dionisio Llanca en fantastisk oplevelse.

Dionisio, en rolig og afbalanceret ungkarl, ankom til et sygehus i Bahia Blanca i en tilstand af totalt hukommelsestab. Tre dage se-

nere, da han genvandt hukommelsen, fortalte han om sin usædvanlige oplevelse – et natligt møde på rigsvej 3 med en flyvende tallerken og væsener, der snakkede med „chillidos“ (skrigende/knirkende lyde) og tog en blodprøve på ham.

Dionisio Llanca stod sent op lørdag den 27. oktober 1973, klædte sig på og gjorde sig det behageligt i sin lille hytte på Calle Chubut, der ligger kun 10 minutters vej fra Bahia Blanca's centrum. Han spiste frokosten tidligt og tog sig en middagslur i siestaen, da han skulle køre hele natten.

Han stod op igen ved 18-tiden og så på TV, som (vel at mærke) bød på et realistisk program uden fantasifulde indslag. Ved 22-tiden spiste han middag med oksekød og salat samt to glas Cepita, en ikke-alkoholisk drik, sammen med sin onkel Enrique Ruiz. Et par minutter efter midnat sagde Llanca farvel til denne og satte sig ind i lastbilen, en Dodge 600, lastet med byggematerialer, der skulle til Rio Gallegos, en to dages rejse.

Efter 12 års erfaring som chauffør bliver man vant til at bedømme bilens tilstand, selv i mørket ude på gaden. Han opdagede, at der var for lidt luft i højre baghjul. Han tænkte først på at skifte hjul, men bestemte sig alligevel for at starte. Klokken var da 00.30, og søndagen var begyndt. Under kørslen blev dækket imidlertid blødere, og der var ikke andet at gøre end at skifte det. Dionisio fortrød, at han ikke havde skiftet det på Esso servicestationen i Calle Don Bosco, hvor han fyldte benzin på klokken kvart i et. Nu måtte han ud på en mørk og øde bakketop i den kølige nat. Klokken var nu 01.15, og han tog donkraften og det øvrige værktøj frem.

„Jeg bremsede vognen op på bakketoppen, stod ud, tog værktøjet frem og begyndte at skifte hjul. Landevejen var fuldstændig øde, men pludselig blev vejen oplyst af et intenst gult lys, der så ud til at være ca. 2.000 meter borte. På grund af farven antog jeg, at det måske var forlygterne på en Peugeot-bil, og jeg fortsatte arbejdet. Mens jeg havde ryggen mod lyset et par sekunder, blev dette så stærkt, at det oplyste hele området. Lyset ændrede sig efterhånden til en blålig farve

Dionisio Llanca.

ligesom den fra et elektrisk svejseapparat. Jeg prøvede at rejse mig, men kunne ikke; jeg havde ingen kræfter, og der var noget mærkeligt – mine ben ville ikke reagere. Jeg lå på knæene og forsøgte at komme op, så jeg kunne se over mod skoven langs den ene side af vejen. Så så jeg pludselig en stor genstand i form af en tallerken svæve ca. 7 meter over jorden, og tre personer, der stod lige ved mig og så ned på mig. Jeg forsøgte igen at komme op, men kunne ikke. Lammelsen blev total, og jeg kunne ikke engang snakke. De tre væsener stod længe og så på mig, måske i fem minutter. Det var to mænd og en kvinde, og kvinden stod mellem de to mænd. Jeg mente i hvert fald, det var en kvinde på grund af faconen på brystet og det lange blonde hår, som faldt ned på skuldrene. Mændene var også lyshårede, med kortere hår i nakken. De tre var af omtrent samme højde, ca. 1,70 til 1,75 meter og klædt på samme måde: heldækkende og tætsluttende, sølvgrå dragter, ¾-lange, gule støvler og handsker i samme farve, der nåede helt op på midten af armen. De havde hverken bælte, hjælme, og bar ikke våben eller noget som helst. Ansigterne lig-

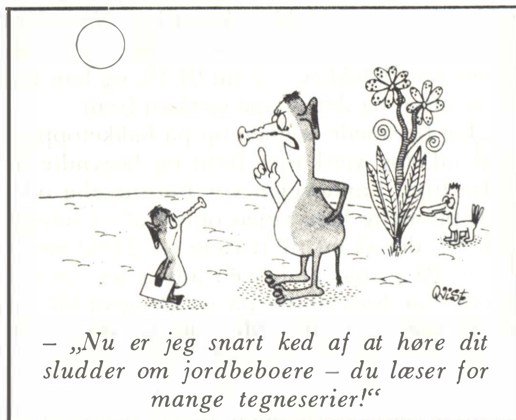
nede vore, bortset fra de meget høje pander og de lange, skråtstillede øjne, omtrent som hos japanere. De talte sammen i et sprog, der var umuligt for mig at forstå. Der var ingen forskel i stemmens tonehøjde (modulation) og det lød ligesom . . . som en dårligt indstillet radio med kvidren og summen. En af dem greb mig i sweateren oppe ved kraven og løftede mig med et bestemt tag, dog uden at bruge vold. Jeg forsøgte at sige noget, men jeg kunne ikke få en lyd frem. Mens den ene holdt mig oppe, satte en af de andre et apparat mod min venstre hånds pegefinger, helt nede ved håndfladen. De så nøje på apparatet, der for øvrigt lignede en barbermaskine, men med et lille rør. De holdt apparatet i stilling flere sekunder, men det gjorde ikke ondt på mig. Bagefter havde jeg to dråber blod på fingeren. Men jeg tror nok, jeg så må være besvimet, for jeg kan ikke huske mere."

Dionisio kunne ikke huske, hvornår han vågnede, men det antages at have været mellem klokken 2 og 3 natten til søndag. Da han åbnede øjnene, lå han mellem nogle jernbanevogne inde på Bahia Blanca Landbrugsselskabs område, nøjagtig 9 kilometer og 600 meter fra det sted, hvor hændelsen fandt sted. Han kunne intet huske, end ikke sit navn, episoden, lastbilen eller sit hjem. Han frøs og havde kvalme, da han gik ud mod landevejen, som han fandt ved at gå efter billygterne.

Den 30. (om tirsdagen), da han vågnede op i en seng på kommunehospitalet i Bahia Blanca, kunne han huske enkeltheder i sin oplevelse. Hans tøj var uskadt og lå i skuffen under sengen. Han havde lyst til at få sig en cigaret og ville også vide, hvad klokken var, så han tog tøjet, men opdagede at både hans ur, lighteren og cigaretetuiet af metal var borte. I bukselommerne havde han imidlertid alle de 150.000 pesos, som han havde haft med hjemmefra. Han spurgte efter lastbilen, som bekymrede ham mere end UFO'et og dets besætning, og han fik at vide, at politiet havde fundet den parkeret på en bakketop ved Villa Bordeu, ca. 18 km fra Bahia Blanca, med donkraften i stilling under vognen og reservehjulet ved siden af. Papirerne i handskerummet var ikke rørt.

Det er stadig et mysterium, hvad der skete, fra Dionisio vågnede op blandt jernbanevognene ca. 10 km fra, hvor begivenheden fandt sted, til han blev behandlet af doktor Ricardo Smirnoff på hospitalet. „Jeg er retsmedicinsk læge og havde vagt søndag den 28.", forklarer han. „Omkring kl. 09.30 ringede dr. Altaperro fra Det Spanske Hospital og fortalte mig, at han havde et underligt tilfælde. Jeg kom til hospitalet ved 10.15-tiden og så en ung mand på omkring 25-26 år i en tilstand af totalt hukommelsestab. Han vidste ikke, hvem han var, hvor han var født, hvem hans forældre var eller noget som helst fra sin fortid. Han græd uophørligt og spurgte, hvilken by han var i. Lægen fortalte mig, at en mand havde bragt ham til hospitalet efter at have truffet ham gående midt i byen som en robot, mens han spurgte alle mennesker, hvor han kunne finde politiet. Han troede først, at han (Llanca) havde været ude for en automobilulykke på landevejen, men skiftede mening, da der ikke var nogen kvæstelser. Hvis jeg kom for nær hans hoved eller hånd, trak han sig instinktivt tilbage, som om det ville gøre ondt på ham. Han havde en voldsom hovedpine i højre tinding. Jeg gav politiet besked og fik ham indlagt på Kommunehospitalet."

Dionisio Llanca er et jævnt, næsten primitivt menneske. I løbet af de to dage, han blev interviewet var han meget indesluttet og trak

– „Nu er jeg snart ked af at høre dit sludder om jordbeboere – du læser for mange tegneserier!"

aldrig på smilebåndet. Han er alvorlig med en svag sans for humor. En af lægerne karakteriserede ham som „enfoldig". Når han bliver spurgt om, hvad han mener om UFO'er, siger han: „Ingenting. Det interesserer mig ikke". Der er faktisk ikke meget, som interesserer Dionisio udover hjembyen, forældrene og arbejdet. Han vil helst ikke tænke på begivenhederne den søndag nat.

APRO Bulletin, nov/dec 73/ PLH

I Buenos Aires-dagbladet „La Nacion" kom der den 18. januar 1974 yderligere oplysninger om tilfældet:

Besynderlig beretning om et UFO

Bahia Blanca. – Lokale dagbladskilder indhentede i går udtalelser fra en gruppe læger, som udspurgte og undersøgte en lastbilchauffør ansat i ingeniørfirmaet Jacobacci, Dionisio Llanca (her skrevet som Yanca, red.), der i oktober erklærede at have haft kontakt med ikke-jordiske væsener.

Disse viste sig for ham, da han holdt på hovedvej nr. 3 Syd, nogle få kilometer fra Bahia Blanca, på grund af en mindre motorskade på køretøjet.

De konklusioner, som blev opnået efter adskillige måneders undersøgelse af tre læger, specialiseret i psykiatri, en hypnoseekspert og en traumatolog („chokekspert"), blev fremlagt af dr. Eduardo Mata, som erklærede, at i hypnotisk tilstand og med narko-hypnose gentog Llanca nøjagtigt enslydende begivenhedsskildringer. Under påvirkning af pentotal*) sagde forsøgspersonen, at han havde opholdt sig halvanden time i et UFO, noget, som han var uvidende om i normal tilstand. Inde i genstanden hørte han, ligesom i et skib, meldinger fra besætningsmedlemmerne, som udsendte en slags summen, hvis betydning (indhold) han mente blev transmitteret over en højttaler.

Det blev pointeret, at fartøjet kom fra en planet i en anden galakse, at de i meget lang tid havde observeret Jorden, og at de havde taget prøver af dens sammensætning. Fra og med 1960 havde de haft kontakt med dens beboere. Llanca var blevet valgt, fordi han var en sober og god mand. Man lod ham også vide, at de ønskede at få klarlagt, om mennesket kunne overleve i den verden, de tilhørte, ved at bringe ham dertil, da der ville forekomme alvorlige hændelser på Jorden.

Forsøgspersonen offentliggjorde også andre detaljer omkring UFO'et og dets besætning, to mænd og en kvinde, som var i hvidt tøj, med orangefarvede handsker og støvler; men lægerne i undersøgelsesgruppen bestemte, at det ikke var noget, som skulle publiceres, da disse ting senere kunne kopieres af personer, som så kunne begynde at påstå, at de havde kommunikeret med besætningsmedlemmer fra flyvende tallerkener.

Det påkalder opmærksomhed, at Llanca nævnte, at der på fartøjet sås to rør, som stak frem af overfladen; og det ene havde forbindelse med et højspændingskabel, mens det andet var forbundet med en lille dam, som var der på stedet. Tilfældigvis angav tekniske observationer, at der på den nævnte dag og på det beregnede tidspunkt i denne sektor var et stort forbrug af elektrisk energi.

Til slut sagde Llanca, at han ville få kontakt med de besøgende igen i nærmeste fremtid. *La Nacion, 18. jan. 1974/ E. Ka.*

Denne artikel var basis for en beretning, som pressebureauet UPI's afdeling i Buenos Aires udsendte den 20. samme måned. Heri blev det nævnt, at lægeholdet omfattede 6 læger, og det blev også fortalt, noget mere udførligt end i ovennævnte citat, dels, at Llanca havde fortalt, at det var mens han var om bord, at rumskibet havde sluttet én slange til højspændingsledningerne og én til den lille strandsø, dels, at det var et lokalt elektricitetsselskab, der havde meldt om en brat og uforklaret stigning i el-forbruget. (Kilde: APRO Bulletin jan./febr. 74).

Men der skulle dukke endnu flere enkeltheder op om denne besynderlige historie.

(Læs fortsættelsen i næste nr.)

---

*) *Sodium pentotal, „sandhedsserum". red.*

Boganmeldelser

Glenn McWane & David Graham:
The New UFO Sightings
Warner Paperback, 175 sider

På bogens allerførste side remses en del udpluk af bogens indhold op – ting som skal få den potentielle læser til at sige „Hovsa, det lyder spændende!“ og så købe bogen. Den er også spændende – bogens første side! – og de spørgsmål som rejses her både direkte og indirekte er fascinerende og kunne have været udgangspunkter for en længere diskussion, – men er ikke blevet det.

Det første indtryk af bogen lover desværre mere end bogens indhold kan stå mål med. Den indledes med en introduktion og herefter følger 9 kapitler med et ret blandet indhold.

Kapitel 1 og 2 giver en kort oversigt over en række observationer fra UFO-bølgerne i USA i 1972 og 1973. Observationerne synes udvalgt ret vilkårligt og rummer intet nyt. Der er ikke søgt udført nogen bearbejdning af det totale observationsmateriale og de enkelte observationer remses bare op, så læsningen bliver lidt ensformig og i det lange løb uinteressant.

Kapitel 3 er et interview med Brad Steiger – og denne ting er én af en del i denne bog som har virket irriterende ved læsningen af denne bog. For – de to forfattere er aktive indenfor ledelsen af samme organisation i USA, nemlig den såkaldte Other Dimensions, der beskæftiger sig med UFO'er og ting i grænseområderne af vor viden, og organisationens leder er Brad Steiger – som også har skrevet bogens introduktion (uden at komme ind på den nære forbindelse til forfatterne) og er ligeledes den interviewede UFO-ekspert i kapitel 3. Dette kunne være helt OK, hvis det blev gjort klart hvem Brad Steiger er, hvilket ikke umiddelbart fremgår, og interviewet er holdt på en sær „sammenspist“ facon, hvor den kloge leder på stikord fra sin udspørger får lejlighed til at løfte en flig af sløret for den eneste ene sandhed – den han sidder inde med! Efter at have læst dette kapitel får man mest af alt lyst til at sige som Søren Brun „Blvadr“.

Kapitel 4 er lidt bedre og behandler besøg ude fra rummet i tidligere tider, bl. a. er LePoer Trench's ideer trukket frem, men også her refereres Brad Steiger's bøger og ideer flittigt. Kapitel 5 kommer ind på enkelte kontaktberetninger, men om de pågældende personer overhovedet har haft nogen kontakt med UFO'er er vist ret tvivlsomt – det hele sker på det psykiske plan og virker mildest talt lidt langt ude. De pågældende vidner giver mest indtryk af at have „knald i låget“ – for at sige det mindre pænt ! !

I kapitel 6 behandles et par historier om Frankenstein-agtige monstre, som helt afgjort er set og må stå i forbindelse med UFO'er og i det efterfølgende kapitel er der lidt snak om, at UFO'erne skam også er set i jerntæppelandene, men heller ikke her er der noget nyt at hente. Kapitel 8 er helliget en videnskabsmand, dr. W. John Weilgart, og hans konstruktion af et såkaldt interplanetarisk sprog, som (når alle en gang har lært det!) skulle være konstrueret så genialt, at alt hvad der hedder tvetydigheder og sproglige uklarheder skulle være udelukket. Jeg har aldrig før hørt tale om denne mand eller hans sprog, som han kalder aUI, men det i denne forbindelse givne referat af det nye sprog gør ikke mig til en glødende tilhænger deraf.

Slutkapitlet er lidt sludren frem og tilbage om de frustrationer man gang på gang stilles

overfor som UFO-interesseret på grund af utilstrækkelig viden og omgivelsernes uforstand. Der trækkes lidt på J. Allen Hynek's og Stanton T. Friedman's nye UFO-projekt, og endelig får læseren det sidste pust fra de psykiske muligheders uanede vidder. Jeg har absolut intet imod forsøg på at vise en evt. forbindelse mellem UFO- og parapsykiske fænomener, men så skal det gøres lidt mere elegant og nøgternt end det er gjort i denne bog.

Jeg synes ikke bogen bringer noget nyt, den er tyndbenet og bortset fra et par interessante fotografier (der forøvrigt slet ikke kommenteres i bogen!) må bogen betegnes som ret overflødig.

/Fl. Ahrenkiel.

Man's Contact with UFO's

Ralph og Judy Blum: „Beyond Earth: Man's Contact with UFO's.“ Bantam Books, New York, T 8374, 1974, 248 sider ill., US $ 1,50.

Den store bølge af UFO-observationer i efteråret 1973 over USA medførte, at skribenten Ralph Blum blev sat til at producere et TV-program herom for NBC (National Broadcasting Company) i New York. Blum gik i gang med at indsamle kildemateriale til programmet, og han fik kontakt med professor J. Allen Hynek, som skulle være videnskabelig konsulent og rådgiver for programmet.

Næppe var arbejdet startet, før man foran sig havde liggende den meget kendte observation fra Pascagoula, hvor to mænd blev bragt om bord og undersøgt i et landet UFO, samt beretningen om hvorledes en helikopter blev „suget“ 600 meter lodret i vejret ved mødet med et UFO (se UFO-NYT nr. 6/1973 og nr. 1/1974.

Blum og Hynek tog straks til Pascagoula, hvor man mødtes med ingeniøren James A. Harder, der allerede på foranledning af den amerikanske UFO-organisation APRO var i fuld gang med undersøgelserne af denne interessante sag, som meget hurtigt kom til offentlighedens kendskab i hele verden.

Senere blev NBC's TV-program desværre aflyst, og Ralph Blum sad tilbage med alle sine optegnelser og kildematerialer fra de mange UFO-observationer, som han på allernærmeste hold havde været involveret i. Emnet fascinerede ham så meget, at han mente, at alt det indsamlede stof måtte ud til offentligheden på en eller anden måde. Han besluttede derfor at redigere stoffet og sætte det på tryk, og resultatet har vi her.

Dette er blevet til en dejlig bog. På samme tid er den meget spændende at læse og meget informativ. Blum løber ikke med en halv vind. I modsætning til mange andre bøger på markedet om dette emne, har Blums bog f. eks. noter til alle kapitler med kildeangivelser. Der findes et godt udvalg af kendte fotos. Der er navne og adresser på seriøse organisationer og foredragsholdere i USA. Og efter en bibliografi er der et uundværligt index på hele 12 sider.

Pascagoula-tilfældet er gennemgående i hele bogen. Man får en mængde direkte citater fra nyhedstelegrammer, båndoptagelser af vidneafhøringer, pressekonferencer m. v.

Blum dykker ned i en mængde af de mere kendte tilfælde og præsenterer dem i en ny sammenhæng. Endog en interessant gennemgang af UFO'ernes historie inden for U. S. Air Force findes i denne velskrevne bog.

Som omtalt i UFO-NYT nr. 1/1974 blev der produceret et Dick Cavett-TV-show omhandlende de mange UFO-observationer. Dette TV-program har SUFOI forgæves anmodet Danmarks Radio om at hjemtage. Man mente, at det var for lokalt amerikansk præget til forevisning for danskerne.

Som gæster havde Dick Cavett nogle af hovedvidnerne som f. eks. helikopterpiloten Lawrence J. Coyne og Charles Hickson fra Pascagoula samt den amerikanske astronaut James E. McDivitt, der forøvrigt nu har titel af brigadegeneral. Endvidere medvirkede John Wallace Spencer, forfatter til bogen „Limbo of the Lost“, der behandler den mystiske forsvinden af fly og skibe i den såkaldte Bermuda-trekant. Hvorfor dette emne

skulle bringes på bane i denne forbindelse får stå hen i det uvisse. På „ekspertsiden" deltog astronomerne Carl Sagan og J. Allen Hynek, der kommenterede og diskuterede UFO-oplevelserne.

Dette show omtales meget indgående af Blum, og det er blevet til et af bogens mest spændende kapitler, hvor man fornemmer den fortættede stemning før og under TV-udsendelsen, der skønsmæssigt blev set af 2 millioner amerikanere.

Forfatteren beskæftiger sig også med psykologen David R. Saunders, der blev fyret fra sit job ved UFO-undersøgelsen på Colorado Universitetet. Han har nu indsamlet 60.000 UFO-rapporter, som er blevet databehandlet. Astronauten Gordon Cooper citeres for denne udtalelse: „Mange mennesker har set flyvende tallerkener på nært hold, og observationerne er i så mange tilfælde blevet bekræftet på radar, at det er tåbeligt at afvise dem alle som fantasteri."

Det er en god bog med en fængslende og dog sober fremstilling af mange aspekter og problemstillinger inden for UFO-forskningen. Den er absolut anbefalelsesværdig.

Lad mig slutte med at citere forfatternes egen opfattelse af UFO-problematikken:

„Efter i et år at have studeret bevismaterialet og lyttet til mennesker, der har haft nær kontakt med UFO'er, er det umuligt at påstå, at UFO'erne ikke eksisterer. Vi forudsiger, at regeringen i 1975 vil offentliggøre endeligt bevis for, at vi bliver iagttaget af væsener fra rummet."

Ole Henningsen

PS. Et sammendrag af bogen med titlen „Får vi besøg fra andre kloder?" findes i tidsskriftet „Det Bedste" ,august 1974, side 31/35.

Humanoider fra verdensrummet?

En gennemgang af de verdensomspændende rapporter om landinger af ukonventionelle flyvende objekter og deres besætninger – Redigeret af Charles Brown.

Denne bog er oversat til dansk og indeholder kapitler skrevet af kendte ufologer som: Aimè Michel, Jacques Vallèe, Gordon Creighton, Coral Lorenzen, Antonio Ribera og Charles Bowen.

Hvorvidt bogen også skal udgives afhænger af hvor stor interessen er. Dansk Ufo Center beder derfor alle, der er interesseret i bogen, eller eventuelt vil forudbestille den, om at sende et brevkort til:

Willy Wegner, Dansk Ufo Center,
postbox 85, 7700 Thisted.

Hvor meget bogen kommer til at koste kan endnu ikke siges, det afhænger af forhåndsinteressen. Alle der forudbestiller vil imidlertid kunne påregne et afslag i prisen.

I givet fald ventes bogen udgivet i begyndelsen af 1975.

Anfør på brevkortet: „Ja, jeg er, uforpligtende, interesseret i bogen" eller „Ja, jeg forudbestiller ...... eksemplarer af bogen" samt navn og adresse.

Willy Wegner

Medlemsmøde i Nordjylland

SUFOI i Nordjylland afholder

den 19. februar 1975

medlemsmøde for alle læsere af UFO-NYT. - *Det afholdes privat hos hr. Torben Birkeholm. Kong Hans' Gade 18, 9000 Aalborg.* Har De lyst til at være med? – så ring eller skriv til:

John Juhler, Nørholmsvej 313,
9000 Aalborg, tlf. (08) 19 12 91
senest den 10. februar. – TAK!

Vi vil være glade, hvis De vil give os besked – også hvis De er forhindret i at deltage; blot, så vi kan høre, hvad De synes om ideen!

Kom og hør om SUFOI – nordjyske observationer – hvordan De selv kan være med – fremtidsperspektiver – og „UFO-situationen i almindelighed".

Kom og vær med – også med forslag, spørgsmål og ideer!

VIDENSKAB og RUMFART:

Ion-motorer til raket-trin under udvikling

En ny type raketmotorer undersøges for tiden af NASA. Det drejer sig om et såkaldt Solar Electric Propulsion Stage, forkortet SEPS. Rakettrinnet får sin elektriske energi fra store solbatterier, der monteres på lange „finner" eller arme på moduldelen, og den herved vundne energi anvendes til ionisering af kviksølv, der dernæst accelereres over et spændingsfald og forlader rakettrinnets udstødningsåbning med en bestemt hastighed. Herved modtager raketmodulet en tilsvarende påvirkning, der sætter det i bevægelse og accelererer det fremad.

Princippet er det samme som i en almindelig raket, blot træder de ioniserede kviksølvatomer her i stedet for det sædvanlige raketbrændstof. Den øjeblikkelige, opnåelige effekt er meget ringe, sammenlignet med effekten fra den sædvanlige raketmotor, trykket er kun på ca. 0,013 kg (én enkelte motor på Shuttlen (Rumfærgen, omtalt i UFO-NYT nr. 4/1974) yder en trykkraft på 170 tons!), men til gengæld kan denne ion-motor arbejde uafbrudt i 10.000 timer eller ca. 14 måneder. Som et mål for motorens ydeevne anvendes den såkaldte Nominelle, specifikke impuls, der er på 3000 sekunder, eller ca. 7 gange det, der i dag kan opnås ved hjælp af kemiske brændstoffer.

Man regner med at SEPS kan blive en vigtig komponent i et transportsystem i rummet mellem jordbane og andre planeter i solsystemet. Man arbejder i øjeblikket med ideer gående ud på at anvende dette ion-raketsystem både som et fremdrivningsmodul, der kan kobles på andre enheder, og derved forsyne disse med en solenergidrevet raket til ture i solsystemet, men også som del i et selvstændigt rumskib. F. eks. vil ionmotor-modulet blive udformet, så det evt. kan anvendes i forbindelse med Shuttlen.

For øjeblikket arbejder man med planer om at lade ion-motoren vise sin duelighed ved en langsom tur forbi kometen Encke i 1979. SEPS vil ved denne lejlighed blive placeret i rummet ved hjælp af en Titan/Centaur. Ligeledes har man overvejet at forsyne en Mariner sonde med et SEP modul til en sådan opgave.

Afhængig af den opgave SEPS vil blive stillet overfor, kan dette modul forsynes med 6 eller 9 arbejdsenheder og altså derfor give en trykkraft på enten 0.078 eller 0.117 kg. Modulet bygges til at rumme ni enheder, hvor de tre i centrum så evt. kan fjernes.

Marshall Center, der står for projektet, er i øjeblikket ved at udvikle de lange letvægtsarme, der skal bære solcellerne. De bliver ca. 27 m lange og 4 m brede, og SEPS vil være forsynet med to sådanne „vinger". Totalt vil solcellerne kunne yde 25 kW, hvoraf hver ionmotor skal bruge ca. 3 kW, evt. mindre, afhængig af antallet og den ønskede effekt. Resten af energien kan så anvendes i evt. tilkoblede enheder eller moduler.

En af fordelene ved SEPS er, at modulet kræver et minimum af plads, f. eks. anvendt i forbindelse med Shuttlen. Her optager SEPS kun 3 m af Shuttlens lastrumslængde og giver således mulighed for opsendelse af en relativt stor last.

Når først SEPS er blevet bragt ud i bane om jorden, kan dette modul fortsætte med at operere mellem Shuttlens jordbane og evt. lavere baner ved at hente og/eller bringe 20 eller endnu flere laster før dens ion-motorer er brugt op. Medens dette står på er Shuttlens lastrum til fuld disposition ved ture mellem jordoverflade og Shuttlebane, idet SEPS jo forbliver ude i rummet.

SEPS uafbrudte, ringe raketkraft, dets lange levetid i rummet og uafhængighed af brændstofsupplering gør dette modul i stand til at yde service og transportere laster mere effektivt og med lavere omkostninger end det er muligt ved hjælp af fartøjer, der drives med kemisk brændstof.

Foruden planen om at anvende SEPS ved et rendez-vous med kometen Encke har man ideer om at anvende dette modul i forbindelse med missioner til Saturn.

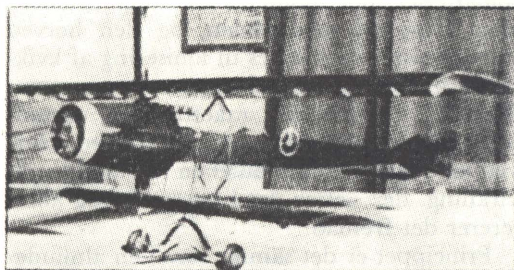
Kilde: NASA-News, 11/2-74 /Fl. A.

Jetfly opfundet 30 år for tidligt

Det første luftfartøj med reaktionsmotor fløj allerede i 1910 – men dengang interesserede ingen fagfolk sig for en ung ingeniørs „legetøj".

Teknikkens udvikling har gjort mange mærkelige krumspring og omveje. Store opdagelser skyldtes rene tilfældigheder, og geniale hjerner, der med et slidt udtryk var forud for deres tid, opfandt ting, som forblev næsten upåagtede. Vi indser først nu, at de kunne have givet teknikken et vældigt skub fremad. Deres ideer var rigtige nok, de blev „kun" fremført på et forkert tidspunkt. Eller en lille, tilsyneladende uvæsentlig hændelse hindrede den videre udvikling af ideen.

Det gælder også flyvemaskinens historie. Et vindstød var rimeligvis skyld i, at verden måtte vente tredive år længere på det jetdrevne fly. Det står i vore leksika, at en tysk Heinkel-maskine bygget i 1939 var verdens første fly med jet- (reaktions-) motor, og to år senere fulgte briterne efter. Men det passer ikke. Det allerførste jetfly startede allerede i 1910.

Denne model af verdens første jetfly er udstillet i „Henri Coanda museet" i Bucharest. Foto: Personalities of the Romanian Science and Culture/UFO-NYT.

Det propelløse fly

Det år holdtes den store aeronautiske udstilling i Paris. Man beundrede brødrene Wrights ny maskine, Santos Dumons „hurtige" Demoiselle og Fabres fly, der kunne starte og lande på vand. Kun ganske få nysgerrige standsede ved modellen af „det første aeroplan uden propel" med turbo-drivkraft, præsenteret af den purunge rumænskfødte ingeniør Henri Coanda.

Den lille model virkede nærmest som et stykke legetøj, og det var måske grunden til, at ikke en eneste kollega interesserede sig for denne besynderlige tingest. Men havde man gjort det, var ideen straks blevet taget op og videreudviklet . . . ja, så havde jet'en sikkert startet en generation tidligere, „Concorden" var måske allerede nu en oldsag og Månen – hvem ved – besøgt engang i mellemkrigsårene . . .

Turbojetflyet blev prøvefløjet 1908

Coanda havde fløjet med Fabres svævefly siden 1905. Mens han i Frankrig studerede til ingeniør, fik han forbindelse med bl. a. Gustav Eiffel (Eiffeltårnets bygmester) og Paul Painlevé, der økonomisk støttede hans forsøg med formgivningen af flyvemaskinvinger. Det foregik oven på et lokomotiv, som med 90 km i timen kørte frem og tilbage mellem Paris og Saint Quentin.

I 1908 formulerede Coanda de areodyna-

miske love, som resulterede i spaltevingen og konstruktionen af verdens første turbojetfly: en turbine med ringformet diffusor og 4-cyl. vandkølet motor anbragt som et stort kakkelovnsrør i snuden på et biplan med andre „moderne" finesser såsom optrækkelige landingshjul og brændstoftanke i vingerne.

Opfinderen selv sad ved rorene, da maskinen blev prøvefløjet på en mark ved Issy le Moulineaux. Da motoren nåede op på 400 omdrejninger pr. minut, hørtes den karakteristiske skingre fløjten, som først skulle lyde igen tredive år senere. Maskinen accelererede meget hurtigt på den ujævne grønsvær og hævede sig pludselig til alles forbløffelse fra jorden – uden propel.

„Alle" var dengang kun et par journalister og nogle få folk fra egnen. De blev også vidne til, at maskinen styrtede ned fra 2–3 meters højde. Den gik itu, og Coanda havde fået svære knubs; men han erklærede, at han ville forsøge igen.

Konstruerede det første 2-motorers fly

Det blev dog aldrig til noget. Maskinen var slået til vrag, og efter ulykken ville eller turde ingen stikke penge i en så fantastisk opfindelse. Som den ene journalist skrev i sit blad: – Næste gang prøver opfinderen vel at flyve uden vinger og hale, hvilket i høj grad vil mindske problemerne med at få en maskine tungere end luften til at lette.

Året efter (1911) byggede Coanda verdens første tomotorers fly. Han arbejdede nogen tid i Bristol og vendte 1914 retur til Frankrig, hvor han bl. a. konstruerede et 2-motorers rekognosceringsfly til artilleriet. 10 år senere (1924) fik han patent på en „metode og indretning, der afleder den strømningslamel, som trænger ind i en anden strøm". Med denne såkaldte Coanda-effekt arbejdede de ingeniører, som siden byggede den „første" jetmotor.

Coanda har altid levet i fremtiden. Nutidens luftbårne kolosser er efter hans mening kun motoriserede drager. „Man har uden tvivl nået noget nær det fuldkomne i hastigheder to-tre gange lydens", erklærer han, „men for at blive i luften må man hele tiden drive maskinen fremad. Det er både unødvendigt og latterligt at forbrænde 600 kg benzin pr. kg passagerer for at transportere dem fra Paris til New York på tre timer".

Byggede også en flyvende tallerken

Da der næppe eksisterer nogen anti-tyngdekraft, må problemet løses med en slags „flyvende tallerken". Det statiske tryk på skroget fordeles således, at det holdes svævende uden relativ bevægelse mellem maskinen og det omgivende medium, d. v. s. luften.

Coanda har tumlet med problemet de sidste tre årtier – og er nær ved at løse det. Hans metode giver en kraftig reduktion af trykket på vingernes overside med samtidig bibeholdelse af det atmosfæriske tryk på undersiden. Det er nok at presse en hurtig luftstrøm gennem en smal spalte med én forlænget udstødningskant. Coanda førte 1939 beviset for, at det givne undertryk er konstant ved alle hastigheder.

Modellen til hans „aerodyne", et linseformet cirkelrundt fly med jet-aggregater i randen, holder sig svævende uden relativ bevægelse til luften. Maskinen var færdig allerede i 1932, talrige øjenvidner så den lette i et lille værksted ved Paris' østbanegård – den steg lodret og slog et stort hul i taget . . .

Verdenskrigen afbrød forsøgene. Men hvis stormagterne 1939–45 havde ofret et par hundrede millioner kroner på en videreudvikling af Coandas opfindelse, for nu rimeligvis ikke jet-maskiner, men rigtige flyvende tallerkener på kryds og tværs gennem lufthavet.

Vejle Amts Folkeblad, 29. feb. 72.
V. J. Brøndegaard.

LÆSERBREV:

Kommentarer om Goebbels

Undertegnede har læst læserbrevet om Goebbels og UFO'er i UFO-NYT nr. 5, 1974, og vil, som det blev opfordret til i bladet, komme med en tilknyttende kommentar. I det pågældende uddrag fra Goebbels dagbog træder det meget klart frem, at Goebbels er meget betaget af Hitler, hvilket ses gennem de sammenligninger, der drages frem, stærkest hvor det siges, at Hitler er „et selvlysende instrument for en guddommelig skæbne". Vi ser altså, at Goebbels anvender meget stærke sproglige effekter, der skal virke associationsfremmende. Den sidste del af uddraget, hvor det bl. a. nævnes, at en sky viser sig på himlen og omformes til et hagekors, og at et skinnende lys samtidig kommer til syne, må altså ses i relation til den øvrige beskrivelse. Efter min mening må den derfor blot betragtes som en del af Goebbels livlige og frie fantasi og absolut ikke andet. Beskrivelsen bør derfor heller ikke betragtes som en konkret UFO-beskrivelse, som det let antydes i den tilknyttende kommentar af Hans Schjørmann. Det ville for øvrigt også være i en noget underlig sammenhæng at indflette en UFO-beskrivelse, selv om man kunne vente mange mærkelige ting fra en mand som Goebbels.

Dette skal ikke betragtes som nogen endegyldig sproglig og kildekritisk analyse af nævnte tekst, men blot et forsøg på en mulig forklaring. Den er samtidig en stærk advarsel mod at udlægge lignenne korte beskrivelser som værende UFO-hændelser, for som med al tolkning af skriftligt materiale, skal de enkelte dele ses i relation til den omgivende tekst.

Med hilsen fra
Stud. polyt.
Hans Otto Kristensen.
Lyngby.

STUDIEKREDSBLADET's årgangsmappe 1974

kan nu fås i genoptrykt tilstand til kr. 15,–. Bestil desuden STUDIEKREDSBLADET årgang 75 (6 numre) til kun kr. 20,–. Bladet er nødvendigt for alle, der vil have en grundig orientering om SUFOI's studiekredse og deres arbejde.

Bestil hos:

Torsten Dam-Jensen,
Søndertoften 44, 2630 Tåstrup.
Tlf. (01) 99 53 62.

UFO 75

Der vil i sommeren 1975 blive holdt et større UFO-arrangement ved navn **„UFO 75"** i Thisted. UFO-interesserede, der har lyst til at tilbringe en uges tid midt i ferien med mange interessante foredrag og film, bør allerede NU reservere ugen fra
den 19. juli til den 27. juli 1975.

Blandt foredragsholderne kan nævnes
Peter A. Hansen:
„Kuglelynsfænomenet og dets relation til UFO-sagen".
Flemming Ahrenkiel:
„UFO'er i videnskabeligt lys".
Ole Henningsen:
„Hvorledes forsker man i en UFO-sag?"
Karl Hansen:
„Fup i UFO-sagen".
Bent Eriksen:
„UFO'er i Fredericia-området".
Willy Wegner:
„Gennemgang af UFO-litteraturen 1946 og til i dag".

Foruden disse foredrag vil der blive vist film (astronomi, rumfart) hver eftermiddag.

Bestil hurtigt stort program om foredrag, transportmuligheder, overnatning og deltagergebyr m. m. – Vedlæg frankeret kuvert (70 øre) og skriv til:
Willy Wegner,
Østergade 7, 7700 Thisted.

Arrangører:
Willy Wegner
John Juhler
Torsten Dam-Jensen.

Fortæl venner og bekendte om
– og kom også selv til:

Stort offentligt

UFO-foredrag

Fredag den 7. februar kl. 20.00

(– men kom i god tid!)

Lederen af SUFOIs Alarmeringscentral, X. P. Madsen, fortæller om

spændende observationer fra Danmark

– hvordan står UFO-sagen i dag? –

nye toner i international videnskab

LYSBILLED-FOREDRAG og DISKUSSION

Sankt Annæ Gymnasium

Sjælør Boulevard 135, Valby (over for Vestre Kirkegård, nær Sjælør S-station) og buslinie ....)

Entré kr. 6,00

SKANDINAVISK UFO INFORMATION – SUFOI

TAG ET UFO-TERMOMETER MED I LOMMEN!

Diffraction Grating og Polaroidfilter

– vigtigt udstyr til observationsturen

Se artiklen side 19–20!

Læg mærke til de meget lave priser:

Format	ramme-størrelse	Pris for D.G.	Pris for Polaroid
24 x 36	5 x 5 cm	kr. 4,00 pr. stk.	kr. 4,00 pr. stk.
6 x 6	7 x 7 cm	kr. 6,00 pr. stk.	kr. 6,00 pr. stk.

Leveret i dia-ramme med Anti-Newton behandlet glas – portofrit tilsendt.

Bestilling: **Giro 9 11 77 25 – SUFOIs Ekspedition**
Allan Stenaae, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde.
(Husk at anføre D.G. og/eller Polaroid, format og antal stk. på giro-talonen til modtageren).

Ny „selvlysende" BILMÆRKAT

(– kan også bruges på motorcykel- og knallert-bagskærme!)

Fortæl Deres med-trafikanter om UFO'ernes eksistens! De kan gøre det, hver gang De kører – dag og nat – med den elegante nye mærkat. Den måler ca. 10 x 15 cm, er selvklæbende og har bomærke og tekst i grønt (samme farve som omslaget af dette nr. af UFO-NYT) på reflekterende lys bund.
Pris incl. porto og forsendelse **kun**

kr. 10,– pr. stk.

Bestil NU i dag! – der bliver rift om dem – hos
Giro 9 11 77 25
SUFOIs Ekspedition
Allan Stenaae,
Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde.

NB: Anfør venligst: „Bilmærkat" på girotalonen.